

UTROPIA
30 år

Utopia

News in brief, page 12

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 7 • 26. APRIL 2006 • UKE 17 • 31. ÅRGANG

KOMMENTAR
side 2

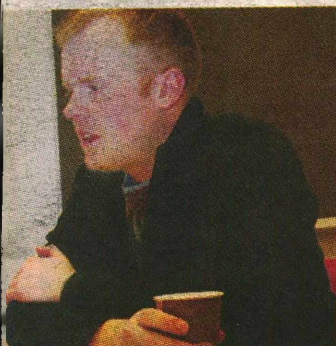
Man blir ikke kvitt diskrimineringen ved å erstatte den med en annen form for diskriminering.

Debatt
side 14

Kanskje representantene for de 120 andre nasjonalitetene som bor i Tromsø føler det samme for sitt land?

Kronikk
side 15

Adgangsbegrensningen representerer en elitisering av norsk høyere utdanning, og en perpetuering av sosial ulikhet.



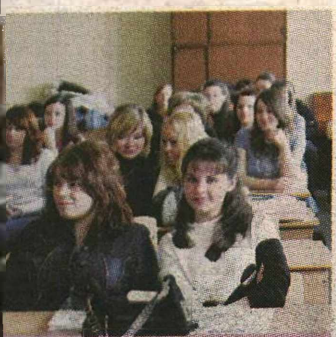
Lektorstudentene blir ikke lektorer.

SIDE 3



Studentstyrevalget ble mere blått enn rødt.

SIDE 4



I Murmansk er det bedre å være halvna-ken enn student.

SIDE 10 OG 11

Udemokratisk



- Man kan ikke holde på slik, sier dekan Tore Vorren. Også fagforeningen, og dekanen på SV-fak, er kritiske til universitetsstyrets opptreden i fusjonssaken. - Prosessen burde ikke forundre noen, sier rektor Jarle Aarbakke.

Side 6 og 7

30 ÅR
Utopia
jubileumsfest



DRIV 4
ETASJE
ONSDAG 26 APRIL 2006
KLOKKA 20.00
ÅPENT FOR ALLE

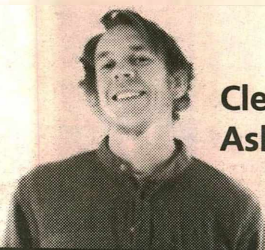


Emilie
Ekeberg

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Nyhetsredaktør: Emilie Ekeberg
nyhet@utropia.no
Kulturredaktør: Andreas Myrvold
kultur@utropia.no

Layoutsjef: Ingvild Buhaug
Fotosjef: Espend Sandberg
foto@utropia.no
IT-ansvarlig: Ole M. Scheie Anti



Clemet
Askheim

ANSVARLIG REDAKTØR redaktor@utropia.no

De fleste drap har et motiv

Bør man bekymre seg når det tilsynelatende står økonomiske motiver bak den planlagte fusjonen mellom Høgskolen og Universitetet og opprettelsen av nye tverrfaglige studieprogrammer uten nye emner og nye ansatte? I tillegg kommer forslaget om resultatbasert finansiering av forskningsformidling.

Høgskolene har tradisjonelt sett vært mer nytteorienterte enn universitetene, som har vært mer orientert etter kunnskapens egenverdi. Dette er en grov forenkling, men prinsipielt går det an å skille på denne måten og har det blitt gjort opp gjennom historien. Hva skjer når disse to nå skal slås sammen?

En slik sammenslåing finnes det gode argumenter for, slik som utvidelse av fagmiljøer og styrking i forhold til konkurransen på det internasjonale utdanningsmarkedet, som det for tiden visstnok heter. Fokuset på konkurranse vil være økonomisk motivert og mye tyder på at det også er det tyngst veiende argumentet.

Ved Universitetet i Tromsø oppretter de nå enda et tverrfaglig studieprogram uten å opprette nye fag spesielt for programmet eller å ansette nye folk. Det nye studiet skal hete "Politikk, økonomi og filosofi" og vil ifølge Derek Clarke, en av initiativtakerne til studiet, ikke være forskjellig fra en bachelorgrad i en av de tre fagene med støttefag fra de andre. Kanskje er det dette en spennende og viktig fagkombinasjon, men det er nærliggende å tro at økonomi er hovedmotivet bak opprettelsen av studiet.

Gjennom kvalitetsreformen har vi allerede fått et finansieringssystem som er delvis resultatbasert og nå kommer forslaget til den siste komponenten i denne finansieringsmodellen, nemlig resultatbasert finansiering av fagformidling. Formidling til allmennheten gjennom aviskronikker, radio- og TV-opptredener, foredragsholding og sikkert en rekke andre ting, skal utgjøre en del av grunnlaget for hvor mye penger de ulike institusjonene innen høyere utdanning skal motta. Instituttet man jobber ved vil med andre ord få mer penger hvis den enkelte vitenskapelige ansatte skriver mye i avisen.

I og med at vi har fått kvalitetsreformen med sitt tilhørende finansieringssystem, så skulle det bare mangle om ikke også formidling ble premiært. Og selvfølgelig er det viktig at professorer deltar i samfunnsdebatten og formidler sine innsikter til andre enn en snever krets av studenter, men hva slags debatt får man hvis deltakerne er motivert ut fra økonomi? Blir man da egentlig deltager i en debatt eller deltager i formidlingsproduksjon med pengepremier?

Alle disse tingene viser en dreining mot ulike former for instrumentalisme i forhold til kunnskap og når ikke engang universitetene kjemper for den frie tankes egenverdi, hvem skal da gjøre det?

30 år med studentavis

Utopia feirer 30 år! La oss håpe vi kan provosere, glede, opplyse og engasjere studentene i Tromsø i minst 30 år til!

Radikal kjønnskvolterering er et angrep på dyktige kvinner

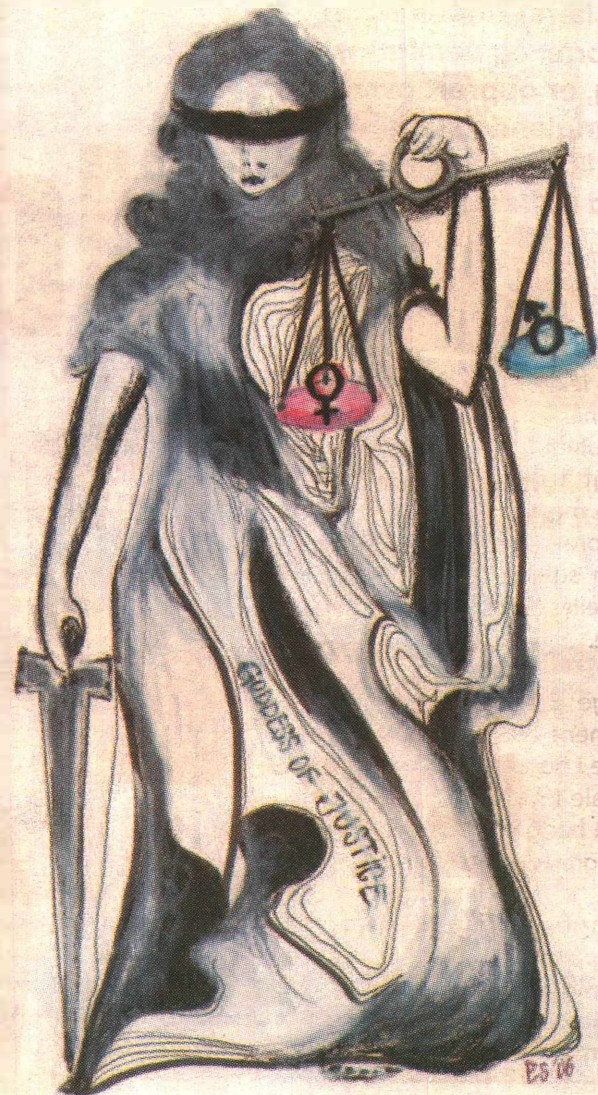
KOMMENTAR

AV JONAS EILERTSEN

Norges Student Union (NSU) vedtok under deres landsting 24.-26. mars at de ønsker radikal kjønnskvolterering innenfor akademia. Dette er et angrep på alle dyktige kvinner. På nettsidene til NSU kan man lese at *radikal kvotering innebærer at en stilling tilfaller en kvalifisert søker av det underrepresenterte kjønn, uavhengig av om det måtte finnes en antatt bedre kvalifisert søker av det overrepresenterte kjønn.* Med andre ord, NSU (hvor flertallet består av sosialister og sosialdemokrater) mener at man skal ansette kvinner som er dårligere enn andre søkere, bare fordi de er kvinner.

Det er viktig å anerkjenne at det eksisterer skjult diskriminering ved ansettelser. Men man blir ikke kvitt diskrimineringen ved å erstatte den med en annen form for diskriminering. Personlig ser jeg behovet for moderat kjønnskvolterering, hvis to søkere er jevn gode og det er en meget skjev kjønnsbalanse, burde man ansette den som representerer det underrepresenterte kjønn. Radikal kjønnskvolterering derimot, er et angrep på alle dyktige kvinner som finnes i akademia og vil undergrave anerkjennelsen til kvinnelige akademikere. Tenk deg i fremtiden, når man ikke vet om professoren er ansatt fordi hun var dyktig nok, eller fordi hun var kvinne?

Det er viktig at vi streber etter høyest mulig kvalitet både i forskning, undervisning og akademia, og jeg frykter at radikal kjønnskvolterering vil bidra til å senke listen for hva som er akseptabelt akademisk nivå for ansettelse. Det er også



viktig å huske på at akademia er grunnsteinen ikke bare i vårt samfunn, men også i vår fremtidige økonomi. Da er det essensielt at vi kan møte hverandre som likeverdige individer på grunnlag av de akademiske evner og faglige kvalifikasjoner man innehar, og ikke det kjønn man tilfeldigvis er født med. Jeg tilhører dem som ser at det er viktig å få en jevnere kjønnsbalanse innenfor akademia. Men man må heller jobbe med tiltak som aktive rekrutteringskampanjer, flere oppfordringer til kvinner om å søke en akademisk karriere, bedre tilrettelegging for å kombinere akademia og familieliv, samt åpnere universiteter.

Rockeskribenten Egon Holst skrev nylig om et lignende problem i rockebransjen. Bu tafestivalen i Tromsø blir angrepet for ikke å ha nok kvinnelige artister på programmet. Det er tydeligvis noen som ønsker radikal kjønnskvolterering innenfor den bransjen også. De som ønsker det, driver med mangel på forstått feminisme og tror løser seg ved en matematisk formel. Jeg for min del håper vi i fremtiden får se flere kvinnelige akademikere som Hannah Arendt, Torill Moi eller Nina Witoszek, ikke fordi de er kvinner, men fordi de er glimrende akademikere.

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presselørbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig

avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utopia utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse: Universitetet i Tromsø Hovedgården 9037 Tromsø

Trykk: Troms avistrykk ISSN: 0806-9611

Falskt håp om lektorstilling

Student Robert Evje, som går andre året på lærerutdanningen i språk og samfunnsfag, er opprørt over manglende klarhet i hvilken grad man får ved fullført studium.

TEKST: JOEP AARTS
FOTO: ESPEN SANDBERG

Per i dag blir ikke de som går på lektorprogrammet lektorer når de er ferdig utdannet. Fakultetet vet dette, men har valgt å ikke si det eller gjøre noe med det. Dette er vanvittig provoserende for de av oss som studerer på denne linja, forteller lærerstudent Robert Evje.

Følge Evje signaliserte Kommunenes Sentralforbund allerede i høst at de ikke kom til å betale lektorlønn til studenter som har gått på den femårige integrerte masteren.

Manglende informasjon

Programstyret for lærerutdanningen har ikke informert studentene om dette faktum etterpå. De har heller ikke oppdatert nettsidene sine, slik at nye studenter fortsatt kan lese på studiets hjemmeside at *mastergrad gir undervisningskompetanse i to fag og kvalifiserer til lektorstilling i skolen*. Man kan bare få jobb som adjunkt med opprykk etter fullendt studium, en stilling som gir nye mindre i lønn.

Evje sendte en e-post til programstyret for en måned siden der han påpekte problemet og krev at de burde innkalle til et møte for å fortelle studentene om utviklingen. Programstyret svarte ikke på det og har per i dag ennå ikke tatt initiativ til å informere studentene.

Man kan forresten heller ikke bygge ut mastergraden fra adjunkt med opprykk til lektor, noe som gjør problemet enda større, sier den frustrerte studenten.

Kunnskaps(k)løft

Følge Evje er den integrerte masteren et resultat av den tidligere regjeringens mål om et kunnskapsløft. Man krevde bedre lærere, og som et resultat ble den nye masteren introdusert i tillegg til den gamle



PROVOSERT: Student Robert Evje på lærerutdanningen er provosert over manglende opplysninger fra programstyret sin side.

strukturen som besto av en disiplinær mastergrad og Praktisk Pedagogisk Utdanning (PPU) som til sammen utgjorde seks års utdanning. Allerede i et notat fra SV-fakultetet fra 2002 står det at *'det er på det rene at kandidater med integrert lektorutdanning vil ha en annen kompetanse enn de med "tradisjonell lektorutdanning"'. Sistnevnte vil ha ett år lenger studietid (6 år) og ha større forskningskompetanse.*

Unnvikende svar

Lederen for programstyret for lærerutdanningen, universitetslektor Einar Størkelsen, reagerer unnvikende på spørsmål om informasjonssvikten fra programstyret sin side. Størkelsen gir uttrykk for stor tvil rundt stillingsbetegnelsen etter fullendt master. - Det er ikke universitet som bestemmer hvor mye lønn studentene får. Det blir bestemt gjennom forhandlinger med Kommunenes Sentralforbund og departementet. Det hersker en tvil rundt denne problematikken som jeg ikke kan svare på med hundre prosent sikkerhet, sier han.

Men denne tvilen burde vel bli videreført til studentene

som går på linjen nå?

- Det kan jeg ikke svare på før jeg har snakket med programstyrets sekretær.

Konfrontert med de feilaktige opplysningene på nettsiden til lærerutdanningen, svarer Størkelsen at de ikke burde stått der. - vi skulle skrelle bort alt som henviser til lektorstilling. Jeg skal se på nettsiden og

fjerne feilene, sier programstyrelederen.

Flere avhoppere

Det er per i dag 40 studenter som går på lærerutdanningen. - En medstudent av meg, Andreas Edvardsen, har planer om å hoppe av studiet etter jul etter at han fant ut at programmet ikke gir lektorkompetanse, sier Evje.

Evje fremsetter to krav til programstyret:

- Jeg vil at programstyret opplyser studentene grundig og redelig om at de ikke gir noe lektorutdanning. I tillegg bør de rette opp de feilaktige opplysningene på nettsiden deres. Jeg har bestemt meg for å hoppe over på det gamle systemet, dvs en bachelor og master i nordisk, og ett år med

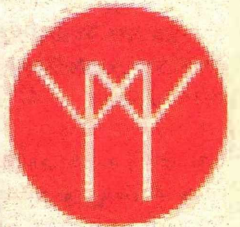
KIRKENS
BYMISJON



TROMSØ

Lyst og tid til å være

FRIVILLIG I EN SMÅBARNSFAMILIE?



Home-Start Familiekontakten trenger flere frivillige i Tromsø. Som frivillig familiekontakt får du et 30-timers forberedelseskurs, veiledning og invitasjon til faglige og sosiale arrangementer for frivillige ved Bymisjonen.

Kurs for frivillige starter 25. april. Du som melder deg som frivillig må ha erfaring med omsorg for barn, enten egne barn eller arbeid med barn, og besøker en familie 2 - 4 timer en dag i uken.

Home-Start Familiekontakten tilbyr praktisk og emosjonell støtte og hjelp til småbarnsfamilier i en vanskelig livssituasjon. Vi samarbeider med, og er et supplement til, det offentlige hjelpeapparat.

Kontakt Home-Start koordinator Jorunn Bye Åsali på tlf. 77 67 41 22/77 68 48 88/ 99 29 10 33, mail: jorunn@bymisjontromso.no. Besøk oss på www.home-start-norge.no



Moderat Studentstyreleder?



SNART BITRE FIENDER?: Øyvind Johnson fra Moderat Liste og Runa Halsør fra Sosialistisk Studentlag ble valgt inn i det nye studentstyret.

Valgdeltakelsen ved årets studentstyrevalg var på 8,2%. Moderat og Sosialliberal Liste vil jobbe sammen for en moderat studentstyreleder.

TEKST: HELENE SKJEGGESTAD
FOTO: ESPEN SANDBERG

- Generelt ønsker vi å være veldig samarbeidsorienterte slik at vi får igjennom flest mulig av våre saker i den kommende perioden, sier førstekandidat for Sosialliberal Liste, Morten Weea. Resultatet av årets urnvalg er en valgdeltakelse på 8,2%. Dette er likevel en høyere deltakelse enn ved sist valg, da det kun var rundt 6 % som brukte stemmeretten sin. Mandatfordelingen av de listevalgte er: Sosialistisk Studentlag (SSL): 3 representanter, Moderat Liste (Mod): 2 representanter, Sosialliberal Liste: 2 representanter, BOGOGO²: 1 representant.

Det er noen få forandringer fra de opprinnelige listene. På Moderat Liste står nå Knut Fjeldvig som 1. kandidat istedenfor den opprinnelige Øyvind Johnson. 1. kandidat på SSLs liste ble strøket og nå står Runa Halsør

først. Forøvrig er det bare små justeringer på listene.

Vil ha nestlederen

Moderat Liste og Sosialliberal Liste vil jobbe sammen for å få flertall til å fremme sine kandidater i ønskede stillinger. Årets studentstyre har bestått av 5 SSL-representanter, og et politisk flertall for denne listen. At Moderat og Sosialliberal går sammen kan føre til en slutt på dette flertallet. Det er ifølge de moderate kandidatene stor sannsynlighet for at den nye studentstyrelederen vil hete Øyvind Johnson eller Knut Fjeldvig, men dette vil først bli endelig avgjort når det nye studentstyret blir innkalt til konstituerende møte i mai. - Det er fremdeles en del ting som må avklares og diskuteres rundt dette spørsmålet, men det ser ut som lederen blir fra Moderat Liste, sier Knut Fjeldvig. Morten Weea fra Sosialliberal Liste bekrefter samarbeidet med Moderat Liste. - Vi vil jobbe sammen med Moderat, for at vi får nestlederen og velferd.

Øyvind Johnson understreker at hvem som blir studentstyreleder ennå ikke er avgjort, men at han er klar for vervet hvis han blir spurt. Han har

også bestemt seg for hva som er hans viktigste oppgave hvis han nå blir valgt. - Hvis jeg blir studentstyreleder vil jeg først og fremst teste studentstyrets makt. Jeg vil se om organet virkelig har noen betydning eller om det bare ser fint ut på papiret. Bortsett fra dette vil jeg også fokusere på sakene fra valgkampen: Bedre boligformidling, karrieresenterer og Driv.

Blått på NFH

Valgresultatet viser at Moderat og Sosialliberal liste har sin største støtte på NFH der listene til sammen fikk 55 stemmer mot SSL og Bogogos 16. SSL har sin største støtte på Teorifagsbygget der de fikk 101 stemmer. De er også den største listen på MH og mat.nat. De endelige tallene for SSL blir da 175, Moderat Liste fikk 122, Sosialliberalene ble stående på 108 og Bogogo samlet 45 stemmer med sin satsning på pingviner. 34 sjeler stemte blankt. Til sammen kom det inn 489 stemmer av 5969 studenter.

Runa Halsør fra SSL understreker at det er vanskelig å si noe om maktsammensetningen i det nye studentstyret før de 9 representantene fra fakultete-

ne er valgt. - Det er vanskelig å si noe sikkert om det endelige resultatet foreløpig, men hvis Moderat Liste og Sosialliberal Liste ønsker å støtte den samme kandidaten, må SSL forhold

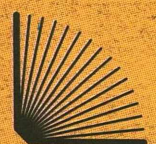
de seg til det. I et fungerende studentdemokrati er et slikt samarbeid fullt mulig og ikke noe å protestere mot, sier hun.

STUDENTSTYRET

- Mandatfordelingen for de listevalgte studentstyreprer-

representanter:
Sosialistisk Studentlag (SSL): 3 representanter
Moderat Liste (Mod): 2 representanter
Sosialliberal Liste: 2 representanter
BOGOGO²: 1 representant.

- Studentstyret består av 19 representanter. 8 av disse er valgt på politiske lister, 9 er valgt fra fakultetene, og i tillegg har International Student Union og Samisk studentforening hver sin representant. Verken de listevalgte eller fakultetsrepresentantene har således flertall alene.



AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

www.ak.uit.no

Studie i det meste



Det er ikke mye nytt i den nye bachelorutdannelsen i politikk, økonomi og filosofi. – Det er ikke opprettet nye emner, men vi satser på fornuftig gjenbruk, sier økonomiprofessor Derek Clark.

TEKST: EMILIE EKEBERG
ILLUSTRASJON: IDA WALENIUS

Den nye trippel-bacheloren i politikk, økonomi og filosofi er opprettet i samarbeid mellom Samfunnsvitenskapelig fakultet og Norges fiskerihøgskole, og er en kombinasjon av allerede eksisterende emner innen samfunnsøkonomi, filosofi og statsvitenskap. – Det er ikke opprettet nye emner. Vi vil prøve å styre studentene til en fornuftig kombinasjon av eksisterende fag, sier professor og instituttleder på økonomi, Derek Clark, som er en av initiativtakerne til studiet.

Ingen forskjell

De første årene av studiet består av innføringsfag innen de tre ulike fagområdene, og det siste året velger studentene enten økonomi, statsvitenskap eller filosofi, for å kvalifisere til en av disse mastergradene.

Hva er forskjellen mellom en bachelor i samfunnsøkonomi med valgfrie emner innen filosofi og statsvitenskap, og en bachelor i politikk, økonomi og filosofi med fordypning i samfunnsøkonomi? – Det er ingen

forskjell. Men få studenter gjør det. Vi ser fra andre land at dette er en god kombinasjon, sier Clark, og fortsetter: – Jeg hadde likt at vi kunne opprette noe eget for dette studiet, men hvis vi får mange studenter kan vi følgelig slå i bordet og få opprettet egne emner.

I pressemeldingen for det nye studiet heter det at "Internasjonalt er studiet en ganske vanlig konstruksjon, og mange store statsmenn har et slikt studium bak seg". – Erfaring fra andre land viser at man har masse muligheter med en slik utdannelse. For eksempel innen banksektoren, og innen politikk og forvaltning. Mange ender også opp innen markedsføring og reklame, forteller Clark.

Fornuftig gjenbruk?

Inntil videre kvalifiserer studiet til en master i et av de tre fagene, men økonomiprofessoren håper at man i fremtiden også kan tilby en master i politikk, økonomi og filosofi. – Vi har lyst til å få til en master, men det er langt frem i tid. Vi kunne godt tenke oss noe eget, både bachelor og masterfag som går på tvers av de tre fagene. Men det er vanskelig å få opprette noe nytt, så derfor satser vi heller på fornuftig gjenbruk, sier Clark.

Dere har opprettet et nytt studie, som er det første av sin art i landet, og forventer å tiltrekke mange studenter. Samtidig er det ikke opprettet nye emner eller ansatt nye fagpersoner, noe som betyr at studiet er bortimot omkost-

ningsfritt. Er studiet økonomisk eller faglig motivert? – Tja, jeg er jo økonom, ler Clark. – Det er begge deler. Vi kan ikke legge skjul på at vi tjener økonomisk på å få flere studenter, sier han.

På de allerede eksisterende tverrfakultære bachelorprogrammene Russlandsstudier og Helseadministrasjon har det tidligere vært problemer med dårlig oppfølging, manglende tilhørighet og ansvarsfraskrivning mellom de ulike fakultetene. Derek Clark kjenner til problemene, men håper de kan unngås på den nye trippel-bacheloren: – Programstyret har en jobb å gjøre. De må lage et miljø slik at studentene føler de hører hjemme en plass. Forhåpentlig klarer vi å takle problemene.

Gjensidig ansvar

Programsekretær for det nye studiet, og for det tverrfakultære bachelorprogrammet i Helseadministrasjon, Siv Aina Hansen, ber studentene være oppsøkende og ta kontakt. – Både med meg og med hverandre. Vi kommer til å lage lister over de andre studerende slik at de kan ta kontakt med hverandre. I tillegg vil jeg fungere som studentenes kontaktperson, som kan vise de videre til rette personer på de ulike samarbeidsinstituttene, hvis de har problemer. Vi vil evaluere underveis hvordan det går. Men det er klart at det blir spennende å se hvordan programmet blir i praksis, sier hun.

- Glem økt studiestøtte

Kunnskapsdepartementet har ingen ambisjoner for studiestøtten utover fortsatt indeksregulering. Det gjorde statssekretær Åge R. Rosnes klart da han besøkte Universitetet i Stavanger nylig. Påtroppende NSU-leder, Jens Maseng, er klar for opprør. – Hver gang studentene har gjort opprør har det fått konsekvenser. Så hvis det er det som må til, så får vi gjøre det, sier Maseng til studentavisa i Stavanger.

(Hugin)

Slakter lærerutdanningen

Lærerutdanningen er utdatert, ifølge en ny rapport utarbeidet for Nasjonalt Organ for Kvalitet i Utdanningen (NOKUT). Rapporten viser at undervisningen er for teoretisk, og at en av fire lærerstudenter ikke ville kommet inn på studiet etter de nye opptakskravene.

– StL har lenge fryktet at nivået på lærerutdanningen ikke har holdt mål. Vi er bekymret for at utdanningen er utdatert og lite forankret i den virkelige klasseromssituasjonen, sier leder i Studentenes Landsforbund (StL), Øyvind Bakke.

(StL)

Blir syke av å studere

I en ny oppsiktsvekkende rapport om studenthelse, utarbeidet av Studenthelsetjenesten i Oslo, fremgår det at 8 av 10 studenter har smerter i rygg, nakke og hode. Hver femte jente har alvorlige psykiske plager. – Undersøkelsen avdekker et innelima- og ergonomiproblem, mener Cecilie Daae, administrerende overlege og leder ved Studenthelsetjenesten i Oslo.

(VG nett)

Trakk omstridt arbeidslov

Den nye franske arbeidsloven (CPE) som førte til voldsomme protester og okkupasjon av 40 franske universiteter er nå trukket tilbake. Det kunngjorde Frankrikes president Jacques Chirac etter et møte med statsminister Dominique de Villepin. CPE skulle gjøre det mulig for arbeidsgivere å si opp ansatte under 26 år uten å oppgi grunn, så lenge det skjedde innen to år etter ansettelsen. Tanken var at en slik bestemmelse ville få arbeidsgiverne til å ansette flere unge, i en situasjon der ungdomsledigheten i Frankrike ligger på 22 prosent.

(nopef.no)

Ny drivhusgassrekord i USA

USA har satt ny rekord i drivhusgassutslip. I 2004 utledte USA den høyeste klimaskadelige mengden drivhusgasser, som er målt så langt. Siden 1990 har den amerikanske utledningen vokst med 15,8 prosent.

(Information)

Udemokratisk fusjon



MISNØYE: Dekan ved mat.nat, Tore Vorren, og hovedtillitsvalgt i Norsk Tjenestemannslag ved UiTø, Torill Nustad, savner debatt.

Hovedtillitsvalgt for de universitetsansatte og to dekaner ved UiTø er kritiske til universitetsstyrets opptreden i fusjonssaken.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: ESPEN SANDBERG

På et felles styremøte mellom Universitetet og Høgskolen i Tromsø 23. mars i år bestemte man å sette i gang prosessen for en snarlig sammenslåing av de to institusjonene. - Det har vært for lite diskusjon. En såpass viktig avgjørelse burde vært debattert bredt i universitetssamfunnet. Jeg er veldig forundret over at man plutselig gjør et slikt vedtak, sier dekan på matematisk-naturvitenskapelig fakultet, Tore Vorren, og legger til: - jeg savner en bred høring og en konsekvensanalyse av en fusjon mellom Universitetet og Høgskolen.

Dekanen får støtte fra sin kollega ved det samfunnsvitenskapelige fakultet: - Prosessen har ikke kommet nedenfra, det hersker det nok konsensus om. Det har gått for fort. Prosedyrene er jo fulgt, men det hadde vært en fordel med en høring, der man kunne fått med kravene til Høgskolen, sier dekan på SV-fak, Petter Nafstad.

Vorren undrer seg over at et negativt utgangspunkt nå har resultert i et positivt vedtak: - Det har tidligere vært stor skepsis til sammenslåing. Da

en eventuell sammenslåing ble sendt ut på høring i år 2000, var alle fakulteter skeptiske, kanskje med unntak av NFH. Jeg lurer på om det har skjedd noen dramatiske endringer siden da, siden man nå har gjort dette vedtaket likevel? Man kan ikke holde på slik. Man har hoppet over vesentlige innspill, sier han.

Forvirring

Begge dekanene er kritiske til vedtaket som er gjort. Hovedtillitsvalgt i Norsk Tjenestemannslags (NTL) avdeling ved UiTø, Torill Nustad, mener ikke det er gjort et gyldig vedtak. - Det er ikke fattet et vedtak om sammenslåing. Det har NTL laget en uttalelse på. Jeg reagerer på at man avholder et uformelt fellesmøte der man bestemmer å slå seg sammen. Vi er av den formening at det ikke er vedtatt noe som helst, sier Nustad.

På et felles styreseminar mellom UiTø og HiTø 23. mars, som man lukket for offentligheten, ble fusjonen diskutert. Etter dette avholdt styrene sine respektive styremøter. I referatet fra Høgskolestyrets møte kan man lese følgende vedtak: *Styret ved Høgskolen i Tromsø ber administrasjonen, sammen*

Forskning UiTø – HiTø (2005)

	UiTø	HiTø
Antall professorer	214	0
Antall 1.stillinger	37	
Bevilgning Forskningsrådet (i tusen kroner)	157,240	489
Publikasjonspoeng	665,6	13,9

Kilde: Database for statistikk om høyere utdanning (2005) og FRIDA.

med administrasjonen ved Universitetet i Tromsø, utarbeide et beslutningsgrunnlag for fusjon mellom Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Tromsø før sommeren 2006. Høgskolerektor Ulf Christensen har senere uttalt både til Utopia og Harstad Tidende at fusjonen høyst sannsynlig vil være gjennomført når hans rektorperiode går ut neste sommer. I referatet fra Universitetsstyremøtet står det ingenting om fusjonen. - Det er ikke gjort noe vedtak, vi har hatt et styreseminar med Høgskolen og er blitt enige om å ta prosessen videre. Vi avventer en utredning fra administrasjonen. Prosessen burde ikke forundre noen, mener rektor ved UiTø, Jarle Aarbakke.

Vil denne utredningen bli sendt ut på høring, før man gjør et vedtak? - Utredningen vil bli lagt til grunn for behandling i våre demokratiske organer, og dekanene vil nå som før bli trukket med i denne prosessen, sier Aarbakke.

Bekymret for forskning

Begge dekanene er bekymret for hvordan det vil gå med forskningen når fusjonen blir en realitet - Den viktigste oppgaven til Universitetet i Tromsø nå, er å øke forskningen og få flere publiseringspoeng. Den oppgaven løses ikke av en fusjon, og antall publiseringspoeng per ansatt vil i alle fall ikke gå opp. Generelt er det ikke mange problemer som løses av en sammenslåing, sier Nafstad.

Vorren viser til at Høgskolen har langt færre ansatte med forskerkompetanse enn Universitetet. - Forskningskompetansen er basis for et universitet. Det er 429 personer med forskerkompetanse på Universitetet, og 37 på Høgskolen. Universitetet har spesielle oppgaver til beste for samfunnet. Vi er et kunnskapssamfunn og da trenger vi et høyt faglig nivå. Tallene illustrerer forskjellen på Universitetet og Høgskolen godt, mener Vorren. Han frykter at UiTø vil få et b-stempel ved en fusjon: - Jeg

er bekymret for Universitetets renommé. Man kan se for seg likningen Universitet + Høgskole = Høgskole. Vi har brukt mer enn 30 år på å bygge opp dette universitetet, og det har blitt bra enda vi fortsatt har noe å ta igjen på enkelte sektorer i forhold til andre breddeuniversiteter i Norge.

Universitetsrektoren deler ikke dekanenes bekymring: - Jeg vil fortsette å jobbe for å styrke forskningen. En fusjon vil ikke hindre denne jobben. Renommeet vårt er godt nå, og det vil bli enda bedre, sier Aarbakke. Likningen til Vorren har han ikke mye til overs for.

Elitisme?

Nafstad mener Høgskolen kommer best ut av fusjonen. - Universitetet og Høgskolen har to ulike kulturer. Høgskolen bygger på yrkes- og lærerskolen, Universitetet er en klassisk akademisk institusjon som bygger på forskning. Det innebærer andre forskningsmetoder og en annen forskningsetikk, sier Nafstad. Han mener at Høgskolen vinner mer enn Universitetet på en sammenslåing.

Studentstyrelederen kaller en slik differensiering mellom Universitetet og Høgskole for akademisk arroganse. Er du arrogant? - Vi må ikke havne i en anti-intellektuell felle, der det å klippe hår og skru i skruer er like grunnleggende for et universitet som grunnforskningen, sier Nafstad.

Frykter oppsigelser

I fagforeningen er man bekymret for de ansattes rettigheter. Jeg lurer på hvilke konsekvenser dette vil ha for de ansatte ved Universitetet og Høgskolen. Det er rart å bestemme seg for en fusjon uten å ha utredet hva som blir konsekvensene av en sammenslåing. Teknisk og administrativt kan man jo forestille seg at man slår seg sammen for å spare inn. For å slippe usikkerhet og ryktespredning om oppsigelser hadde det vært fint om ledelsen begrunnet fusjonen med noe mer enn "det hadde vært fint". Det er den eneste begrunnelsen jeg har hørt til nå, sier Torill Nustad fra NTL.

- De ansatte ved Høgskolen e

PROSESS

positive til en fusjon fordi de forventer å få samme rettigheter som de universitetsansatte, det vil si forskningsrett samt forskningspermisjon hvert fjerde år. Hva vil det i tilfelle koste? Hvem skal betale regninga? NTL mener disse spørsmålene må avklares før vedtak fattes. Vi er redd for at en sam-

menstlång vil kunne føre til at også mange av de vitenskapelig ansatte ved Universitetet vil miste sin forskningsrett. Da Høgskolen i Stavanger ble universitet fikk de ansatte ikke disse rettighetene. Ved UiTø har 90 prosent av de vitenskapelige ansatte forskerkompetanse, og 10 prosent har ikke

det. Ved Høgskolen tror jeg forholdet er motsatt. Vil alle få tilbud om å ta doktorgrad og vil alle få rett til forskningstid eller vil man få en arbeidsplass hvor de vitenskapelig ansatte er delt inn i grupper, de som forsker og de som underviser?, spør Nustad.

Samman og kvar for seg

Norsk studentunion (NSU) meiner at det på noverande tidspunkt ikkje bør opprettast fleire universitet i Noreg

TEKST: TALE HALSØR

På landstinget sitt i mars vedtok NSU å starte forhandlingane med høgskulestudentenes fellesorganisasjon Studentenes Landsforbund (STL) om ein framtidig felles studentorganisasjon. På same tid vedtok dei at det ikkje bør opprettast fleire universitet i Noreg.

- Det er mykje forvirring om kva skilnaden mellom eit universitet og ein høgskule er, seier Kristina Haugland, Fag- og forskingsansvarleg i STL. - Men etter at Høgskolen i Stavanger vart Universitet har skilnadene vorte minimale. I STL har vi endå ikkje vedteke ein politikk på kva vi meiner om høgskuler som ønskjer å bli universitet, men det heller mot at vi meiner at alle som vil det bør få bli universitet.

- Vi meiner vedtaket NSU gjorde er prega av gammaldags tenkemåte. Dei vil helst at berre dei gamle, tradisjonelle universiteta skal vere det og ein kan tolke vedtaket som at dei ønskjer at Universitetet i Stavanger skal bli høgskule igjen.

Felles sak

NSU har vedteke å starte forhandlingar med STL om ei samanslåing slik at universitets- og høgskulestudentar er organiserte i den same interes-

seforeninga. - Vårt ønske er at vi berre skal ha ein studentorganisasjon i Noreg, held Haugland fram.

- Vi slår oss ikkje saman fordi vi meiner at høgskuler og universitet er det same, men fordi vi trur det er betre for kvar ein skild student å berre ha ein organisasjon å relatere seg til. No er det mykje samarbeid, men likevel må vi kjempe oss imellom i tillegg til sakene vi kjemper for ute. Vedtaket NSU gjorde på landstinget om sin politikk i saka om forholdet mellom universitet og høgskuler er eit døme på ei sak der vi er ueinige.

Likestilling

- Ei eventuell samanslåing mellom NSU og STL handlar om politisk gjennomslagskraft og ikkje om det er likskap mellom institusjonane, seier påtroppande leiar i NSU, Jens Maseng. - Vi meiner studentar er studentar og har eindel felles behov, difor vurderer vi no å slå oss saman. NSU går inn for ei likestilling i status av universitet og høgskular slik at vi unn-

går ein konkurranse mellom høgskulane for å bli universitet. Formålet er å skape ein politisk debatt om kvifor ein ønskjer fleire universitet i Noreg.

Akademisk arroganse

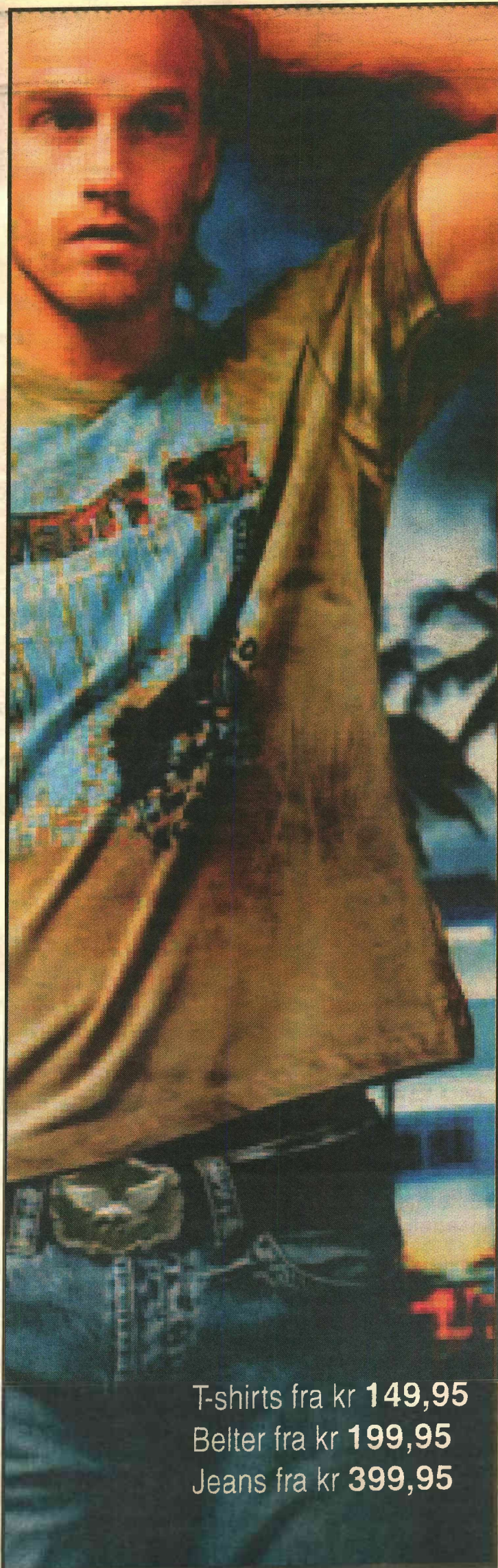
Leiaren for NSU Tromsø, studentstyreleiar Frode Henriksen, er kritisk til vedtaket om skilnadene mellom universitet og høgskule: - NSU tek ikkje innover seg endringane i utdannings-Noreg. Det er etter mi meining uttrykk for universitetskonservatisme og akademisk arroganse, seier han, og legg til: - Dei vil at høgskulane skal ta seg av profesjonsutdanningane og Universitetet være heimstad for grunnforskninga og den frie og kritiske tanke. Men finn den universitetsrektor som vil gi frå seg profesjonsstudia sine? NSU er bekymra for at universitetsomgrepet skal bli utvatna. Det er ikkje eg. Eg meiner det er positivt med auka forskning ved høgskulane, som òg tyder ei nivåheving på profesjonsstudia, seier han.

DETTE ER SAKEN

NSU har gjort eit vedtak om ein politikk om forholdet mellom universitet og høgskuler. Dei meiner blant anna at krava for å bli akkreditert som universitet bør bli innskjerpa, og at det på noverande tidspunkt ikkje bør bli oppretta fleire universitet i Noreg.

STL meiner at alle høgskuler som ønskjer det skal få universitetsstatus.

Både NSU og STL har vedteke å starte forhandlingar om å slå seg saman.



T-shirts fra kr 149,95

Belter fra kr 199,95

Jeans fra kr 399,95

BLEND

10 % studentrabatt

ved forevisning av studentbevis. Gjelder til 10. mai 2006

Jekta Storsenter Øst 77 68 49 89

Amfi Pyramiden 77 65 28 98

www.blendofamerica.com

På jobb hos Knut Olsen



KJØR DEBATT: Til sommer skal det legges frem forslag til hvordan forskere kan belønnes for å formidle forskningen i den offentlige

Fra og med neste år kan universitetene måtte konkurrere om deler av statsstøtten etter hvor mange TV-debatter, intervjuer og kronikker deres ansatte produserer.

TEKST: MAGNUS A. HOLTE
FOTO: PER OTTAR PAHR

Med kvalitetsreformen ble de statlige tilskuddene til landets universiteter og høyskoler avhengig av hvor mange studiepoeng studentene tar, samt

hvor mange forskningspublikasjoner forskerne utgir. Nå kan det i tillegg innføres et tredje kriterium, hvor noe av støtten vil avhenge av hvor mye informasjon de formidler til offentligheten.

Georges Midré, professor i sosiologi, mener forslaget er en logisk følge av de økonomiske insentivene som preger stadig større deler av samfunnet.

Til sommeren legger Univer-

sitets- og høyskolerådet fram indikatorer for hvordan formidling kan måles. Deretter vil Kunnskapsdepartementet vurdere forslaget under budsjettbehandlingen for 2007.

Viktig med samfunnsdeltakelse

Til tross for kritiske røster ved Universitetet i Oslo, later forskerne i Tromsø til å være mer positive til ordninga. Stipendiat i filosofi og medlem av universitetsstyret, Jørgen Fosslund, stiller seg positiv til forslaget.

- Intensjonen er utvilsomt god. Det er viktig og riktig å

premiere formidling ved universitetene. Dagens ordning med bevilgningskomponenter utelukkende for forskning og undervisning etterlater seg et stort hull. Jeg håper også man holder fast ved forslaget om å bruke en vid definisjon av hva formidling er, slik at man både favner om faglig popularisering og bidrag til offentlig debatt, sier han.

Georges Midré er enig med Fosslund. - Økt fokus på informasjonsformidling kan bane vei for økt deltagelse i den offentlige debatten for forskerne. Det er viktig at også professorene deltar i samfunnsdebatten, poengterer Midré.

Kritiske i Oslo

Kritikken mot belønning av informasjonsformidling har blant annet dreid seg om det voldsomme byråkratiet mange mener må opprettes for å holde orden på hvem som formidler hva og hvor.

- La oss ikke få enda flere lister å holde styr på. Jeg tror det blir et voldsomt byråkrati å skulle telle alt dette, sier Johanne Sundby, medlem i universitetsstyret ved UiO til Universitas. Enkelte lurer også på om et press om økt formidling kan resultere i et kortsiktig kvantitetspress på bekostning av kvalitet. Midré avfeier påstandene: - De

samme farene oppsto samtidig som kvalitetsreformen trådte kraft. Det samme kvantitetspresset kan føles den dag i dag og mange forskere kan velge å utgi flere artikler istedenfor tyngre verker som for eksempel bøker, sier han.

Midré er heller ikke bekymret for påstandene om økt byråkratisering i utdanningssektoren.

- Dagens tellesystem FRIDA som teller antall forskningspublikasjoner som utgis, kan også brukes til å telle informasjonsformidling. Dermed trengs det ikke en nevneverdig utbygging av byråkratiet. I og for seg representerer ikke dette forslaget noe nytt fordi et system med belønning av formidling lett kan integreres i FRIDA, mener Midré.

Geografisk differansiering?

- Er det mulig at en eventuell ny ordning kan resultere i en geografisk differansiering, spesielt mediesammenheng?

- Man skal ikke se bort ifra at en belønning av formidling i visse tilfeller kan virke marginaliserende for akademiske miljøer som ligger et stykke utenfor maktsentrum. Det er klart at en innføring av en slik ordning kan medføre visse fallgruver avslutter Georges Midré.

NYTT NAVN!! Studentenes sosialtjeneste har blitt til

Studentrådgivinga



NOEN Å SNAKKE MED?

Studentenes sosialtjeneste er et rådgivingskontor hvor du kan komme til individuelle samtaler om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold – eller delta i en av våre grupper/ kurs. Du kan også få info om studenters rettigheter i forbindelse med trygd, sosiale rettigheter, fastlegeordning, psykolog og helsefond etc.

Hvor: I kjelleren på SV- FAK bygget (egen inngang ved busstoppet)

Treffetid: kl. 10.00 – 15.00 hver dag.

ÅPEN TIME hver dag kl. 13.00 – 14.00 uten timebestilling på forhånd.

Ekspedisjonen tlf: 776 49050

Epost: sosialtjenesten@sito.uit.no

Utopia

Utropiaredaksjonen trenger nytt blod. Følgende stilling er ledig fra 01.08.2006:

Kulturredaktør - 100%

Som kulturredaktør har du ansvaret for kulturstoffet i Utopia, fra saksfordeling og -prioritering til redigering. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik og kreativ og ha interesse for musikk, litteratur, kunst og media. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke ett krav.

Stillingen lønnes med 110.000 kr i året

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Clemet Askheim, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 TROMSØ. Eller på e-post til redaktor@utopia.no. Søknaden må være redaksjonen i hende senest 8. mai.

Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Clemet Askheim på tlf: 48 22 16 40



Utopia

Utropiaredaksjonen trenger nytt blod. Følgende stilling er ledig fra 01.08.2006:

Layoutsjef - 50%

Som layoutsjef har du ansvaret for avisas grafiske utforming. Arbeidet vil i hovedsak bestå av koordinering av bilder/tekst og praktisk ombrekkingsarbeid, men også utforming av grafiske elementer, annonsemateriell og illustrasjoner. Erfaring med Adobeprogrammer er en fordel, gode datakunnskaper og formsans er en forutsetning. Opplæring vil bli gitt.

Stillingen lønnes med 55.000 kr i året

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Clemet Askheim, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 TROMSØ. Eller på e-post til redaktor@utopia.no. Søknaden må være redaksjonen i hende senest 8. mai.

Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Clemet Askheim på tlf: 48 22 16 40



På fisketur i Russland



100.000 kroner ligger klar i lomma, en gave fra fiskeriministeren. Representanter for konferansen "Håp i Havet" har som mål å skape kontakt og dialog med studenter i Murmansk. De setter kursen østover.

TEKST OG FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Sommerfugler i magen

Det er sommerfugler i magen når 9 representanter for "Håp i Havet", en konferanse avholdt av Norges fiskerihøgskole (NFH) som har til formål å skape kontakt mellom studenter og fiskeri og havbruksnæringen, samt en tolk og en journalist passerer russergrensa en mil fra Kirkenes. For nesten samtlige er dette første møte med det ekte moder Russland. 100.000 norske kroner er gitt i gave fra fiskeriministeren. Det er disse studentenes oppgave å opprette kontakt og dialog med studenter i Russland. Hva som venter etter å ha kjørt gjennom passkontrollen er det ingen som er helt sikre på. Det første en ser er at vegetasjonen

er noenlunde lik den på norsk jord. Helt til man kommer til byen Nikkel. Der møter man en grå by, med en svær klump av en fabrikk rett i utkanten. Et av tre tårn spyr ut grå røyk. For ikke mange år siden var alle tre tårnene i drift. Det er flaks for Norge at 90 % av vinden fyker østover. Allerede på grenseovergangen ser man at man har felles naturressurser, viktige sådan, men at det likevel hersker ulike måter å forvalte disse på.

Felles naturressurser

Nordområdesatsningen har økt kraftig etter sist regjeringsskifte. Hvorfor dette er blitt så populært akkurat nå er for den enkelte å spekulere i, men at gass- og oljeforekomstene i Barentshavet har en katalyserende effekt er det liten tvil om.

Masterstudent i fiskerifag og studentrepresentant i universitetsstyret, Lasse Rindahl, sier at det i lange tider har vært fokus på disse områdene, lenge før utenriksministeren brakte det sterkt på bane. Aktører i fiskerirøring og fiskeriforvaltning har lenge hatt og har fremdeles store utfordringer når det gjelder våre felles naturressurser i nord. - Det vil være lettere hvis man samarbeider på hverandres premisser, om man får en bedre dialog. Man vil ikke bare kunne forvalte naturen bedre, men man vil også lettere kunne motkjempe kriminalitet på tvers av landegrensene. Man kunne for eksempel ha kommet lettere og bedre fra Elektron-saken. Det at regjeringen ønsker større satsning på disse områdene, samtidig som man har oppdaget viktige gass- og oljeforekomster i Barentshavet, er bare positive bidragsyttere for oss som er interessert i dette området.

Store endringsprosesser

Når vi ankommer Murmansk møter det oss blokk på blokk med lik murstein. Det er intet annet å se. Solen skinner, men likevel får man inntrykk av at en grå skygge ligger over hele byen. Vindusshopping er bare å glemme, da de fleste vinduer er dekket til med grå gardiner. Man må gå inn noe som likner lagerbygninger for å finne en og annen bortgjemt restaurant. Vi får beskjed om at nordmenn ikke får nærme seg havna, eller stikke fingeren i sjøen for den saks skyld, uten spesiell tillatelse. Der er det for mange hemmeligheter. Murmansk er en by som ble bygget raskt opp for ca 90 år siden for å huse arbeidskraft til militær virksomhet og fiskerirøring. For å trekke folk nordover kunne arbeidsgivere lokke med høyere lønninger og bedre arbeidsvilkår enn sørover i Russland. I dag er dette ikke lenger tilfelle, da den militære virksomheten og fiskerirøringen er redusert. Det er stadig

fraflytting fra Murmansk. Mye tyder på at de som blir igjen i byen er de uten penger eller de uten høyere kvalifikasjoner.

Likevel ser man tydelige tegn på at der skjer noe vitalt med byen, og der er et håp om at den kommende gass- og oljeindustrien skal vekke liv i by og sjel. Mette Talseth Solnør dal, masterstudent i "International Fishing Management" og siste leder for "Håp i Havet" var i Nordvest-Russland for 8 år siden. Når hun nå er tilbake sier hun at hun ser en tydelig utvikling i området. -Folk virker mer glade og fornøyde. Det er også positivt å se at det har kommet til noen restauranter og kafeer. Dette var sjelden vare da jeg var her sist.

Gjæstfrihet og ønske om kontakt

Det er stor enighet blant de norske studentene at samarbeid på tvers av landegrensene må starte på et tidlig stadium. Rindahl tror etablerte krefter



De russiske studentene vi snakker med har så vidt hørt om Universitetet i Tromsø, og da bare gjennom bilder i en og annen brosjyre. Larionovas medstudent, Irina Osennyaya, sier det er akkurat en slik kontakt som trengs i Russland, studenter fra ulike land som møtes og forteller om hverandres muligheter, metoder og erfaringer. Larionova tror mange ikke ser den gode muligheten det er å ta noen av studieårene i utlandet. -Mye skyldes det finansielle. Administrasjonen ved universitetet i Murmansk vil nok være positive til studenters ønske om utenlandsopphold, men vil være mindre behjelpelige med det finansielle og administrative. Larionova tror likevel det er mulig for russiske studenter å studere i utlandet, men da skal en ha en sterk vilje og ben i nesa.

I følge Rindahl er Universitetet i Tromsø svært opptatt av å få lettere flyt av kunnskap og studenter over landegrensene. Gjennom blant annet Bologna-prosjektet er det satt inn store ressurser på å arbeide for å få felles grad på masterstudier i blant annet økonomi i Arkhangelsk og i Tromsø. -Dette vil være gunstig da vi er avhengige av å kjenne hverandres tanker og arbeidsmåter i fremtidige samarbeidsprosjekt, sier Rindahl.

Reelle muligheter?

Lørdags kveld var det tid for disko i Murmansk. Pilot var stedet. Klientellet var nakne eller halvnakne, i en alder fra 16-20, og i tillegg den besøkende Ola Nordmann, som skulle skape kontakt og dialog. Det var med måpende gap og utstående

øyne at de norske studentene ble møtt med live stripping, hardcore porno fra titallige tv-skjermer og billig vodka. Her var det bare å hive innpå for å døyve sjokket. Studenter, som vi tidligere i uka hadde møtt på universitetet, møtte vi også på Pilot. Venninna til hun ene sto halvnaken i et bur midt på dansesgulvet og klinte med en annen jente, mens de begge danset sensuelt til musikken. - Bra, sa venninna. Min venninne har virkelig klart seg. Det var det inntrykket vi norske også fikk, det var bedre å være stripperke og halvnaken enn student i dagens Russland.

Både Rindahl og Solnørdal ser at der vil være store utfordringer ved eventuelle samarbeid. Det som forløp seg på Pilot er bare et eksempel. Språk og ulike tenkemåter vil også være barrierer, men Rindahl og Solnørdal ser begge på dette som overkommelig. Til tross for møtet med Pilot mener Solnørdal at der ikke er så store kulturelle forskjeller. -Man kan utrette det meste når språkbarrierene er brutt. Ydmykhet, åpenhet og nysgjerrighet er noe av det som skal til for et bedre samarbeid. Det holder ikke bare at russiske studenter kommer til Norge. Utvekslingen, med dens erfaringer, må gå begge veier. Likevel må en ikke gå på akkord med seg selv. Endringsprosessene som i dag foregår i Russland går fortere enn det som er sunt for systemet og for menneskene. Dette skaper lite stabilitet, trygghet og forutsigbarhet. Videre sier Solnørdal at kontakten mellom Norge og Russland må opprettes på et så tidlig stadium som mulig. -Når studenter drar på tur blir det

mindre formelt. Det vil være lettere å få god kontakt med andre medmennesker på et mer objektivt grunnlag.

Russiske Julia Shevtsova, masterstudent ved Norges Fiskerihøgskole, tror det er viktig med et samarbeid mellom Norge og Russland. -Vi har mye bra arbeidskraft i Russland, men trenger teknologi og kompetanse. Det har blant annet Norge. Russland er i en overgangsfase, og da kan Norge være en god veileder for videre utvikling. For eksempel har Russland begynt å ta etter Norge når det gjelder å sette pengene inn i finansielle fond.

I likhet med de norske studentene tror Shevtsova at der vil være utfordringer ved et samarbeid. - Norge har "soft control". Russere er vant med strikt kontroll etter sovjettiden. I Russland må nordmenn ha strengere kontroll og lage bedre forretningsplaner ved samarbeidsprosjekter.

Fremtiden vil vise

Ann Kristin Nilssen, masterstudent i "marin bedriftsledelse" og aktuelt styremedlem i den kommende "Håp i Havet"-konferansen, har tro på at både russiske og norske studenter vil dra nytte av samarbeid i fremtiden. -Vi er naboer, og må derfor være åpne mot hverandre. Selv om vårt samarbeid har møtt på hindre tidligere, er det ingen grunn for å stagnere. Vi må hele tiden fortsette å

prøve å samarbeide. Videre sier Nilssen at dette har vært en tur for å knytte kontakter, noe hun mener de virkelig har klart.

-Men fremtiden vil jo vise om vi klarer å utnytte de kontaktene vi har skaffet. Vi har møtt studenter i Murmansk, fortalt dem hva NFH gjør og står for og formidlet at vi vil ha samarbeid. Vi har også fått inntrykk av at russiske studenter er av samme mening. For at dette skal fungere i fremtiden er det viktig at studenter er positive og at man ser resultater.

Det kan se ut som om neste "Håp i Havet"-konferanse vil gå av stabelen allerede til neste år, til tross for at det tidligere har vært arrangert annet hvert år. Solnørdal mener dette er en viktig møteplass for studenter og næringslivet. -Det er viktig å skape kontinuitet her, og da vil det lønne seg å arrangere denne konferansen årlig. Ola Christian Olsen, bachelorstudent i fiskerifag og aktuelt styremedlem i den kommende "Håp i Havet"-konferanse, ser for seg at neste Håp i Havet konferanse blir en bra konferanse. -Det kommer til å bli en konferanse med mange spennende og dyktige foredragsholdere. Det er ennå uvisst hvor fokuset kommer til å være, men det ligger litt i kortene at Russland og nordområdene kommer til å være sterkt med i bildet. Denne turen har definitivt gjort det lettere med eventuell fremtidig kontakt.

Flere poeng?

NORSK PRIVATGYMNAS

kan ha vanskelig for å tenke nytt, ungdom og studenter vil ha lettere for dette. Det samme mener tydeligvis også russiske studenter, etter hva oppmøtet forteller når de norske studentene møter opp på Universitetet i Murmansk for å fortelle om sitt universitet og sine erfaringer. Etter haugveis av spørsmål fra interesserte russiske studenter og etter timer med omvisning på universitetet er det liten tvil om at det råder både gjestfrihet og ønske om kontakt blant russiske studenter.

Gallia Larionova, som studerer "World Economy and International Relation" ved Universitetet i Murmansk, har stor tro på samarbeid på tvers av landegrensene, av flere grunner. - Det gir ikke bare bedre forståelse for ulike kulturer, men også flere jobbmuligheter. Det vil være viktig for blant annet de russisk-norske fiskebedriftene som entrer markedet at arbeidskraft får flerkulturell forståelse og kompetanse.

NEWS IN BRIEF

From Russia with love

Helga Pedersen, the minister of fisheries, gave "Håp i havet" ("Hope in the ocean"), the conference for people working or studying fishery-related issues, 100.000 kroner to be spent on working towards better relations between Norwegian and Russian students. Utopia went along when nine representatives went to Russia, and judging by the reception they received at the University of Murmansk, the relationship should go swimmingly. The students were eager to ask questions and all saw the importance of trading knowledge between nations, particularly now when everyone is so focused on the Barents-region. The "Håp i havet" conference will be arranged again next year, and then it will, without a doubt, include a strong Russian focus.

From UiTø with hate

The board of directors at both UiTø and HiTø decided to work towards a merger, but now university employees are speaking up against this. The deans at sv-fak and mat.nat., Tore Vorren and Peter Nafstad, are opposed to a merger in general and are very displeased with how this one in particular has been handled. – A decision like this should have been debated in the entire university-system before becoming anything formal; the university seems to have skipped a few steps, says Vorren. There is also a lot of uncertainty in regards to employee-status and the like, because of the uneven level of researchers and teachers. Jarle Aarbakke claims that these worries are unfounded and that UiTø and HiTø know perfectly well what they're getting themselves into.

Spanish rose

Monse Fernandez is a 23-year-old Spanish exchange student who studies fishery and politics at NFH. She enjoys living in Tromsø, but thinks it is a bit expensive. According to her, Norwegian boys are interesting, the snow and the midnight sun are great, and UiTø is a fine teaching facility. Monse plays the Spanish bagpipe, also known as the "gaita".



GAITA: Den spanske utvekslingsstudenten Monse Fernandez har spilt spansk sekkepipe i årevis.

Sekkepipe på spansk

Den spanske utvekslingsstudenten Monse Fernandez er en dreven sekkepipespiller og skjønner ikke hvorfor Grandiosaen er så populær blant de norske studentene.

TEKST: THERESE S. RYE
FOTO: ERLING KJELSTRUP

Monse Fernandez er 23 år gammel og kommer opprinnelig fra Santiago de Compostela i Nordvest-Spania. Hun er i ferd med å fullføre sin fireårige utdanning innen "business and economics", som hun påbegynte i Spania. Hun kom hit i Tromsø i august i fjor som utvekslingsstudent ved UiTø hvor hun tar kurs i "fishery and politics" ved NFH.

Vår spanske venninne kan fortelle at det er veldig annerledes å studere her i Tromsø sammenlignet med universitetet hjemme. Der kunne det godt være opptil 400 elever på forelesningene, mens det her på NFH stort sett ikke er mer enn 20 studenter i hver klasse. Dette fører til at forholdet mellom studenter og forelesere blir bedre og nærmere, noe hun fremhever som utelukkende

de positivt. Monse synes også at det er større forventningspress og mer arbeid forbundet med å være student hjemme i Spania sammenlignet med her i Norge.

Monse sier at hun trives godt i Norge, men at det er veldig dyrt å leve her. Alt koster mer enn i Spania, mat, drikke, klær og fornøyer er som regel to-tre ganger dyrere enn hun er vant med. Dette går til tider hardt utover lommebøkene til mamma og pappa hjemme i Spania, med andre ord: hun har samme ordning som mange av oss andre i studentenes snyltedyrbund.

I motsetning til den jevne norske student liker Monse å lage mat, og da mener hun skikkelig hjemmelaget mat. Hun reagerer på hvor mye ferdigmat norske studenter putter i seg, særlig frossenpizza og annen "søppelmat". Hun har fått en viss forståelse av at Grandiosaen er en slags nasjonalrett her i landet, men kan ikke skjønne helt hvorfor.

På oppfordring fra journalisten skryter hun veldig av det vakre nordlyset og forteller at hun liker at det er lyst hele døgnet om sommeren her i Nord-Norge. I likhet med de fleste Tromsøværinger og andre innflyt-

tere syntes hun det var tungt å komme seg opp om morgenen i vinter da det var mørkt som i en sekk hele døgnet. Om været for øvrig forklarer hun at hun synes snøen er flott, men at isen kunne hun gjerne ha vært foruten. Hun har, i likhet med mange andre, hatt opptil flere plutselige, og absolutt ikke planlagte, møter av det smertefulle slaget med bakken på grunn av det fantastiske holkeføret vi har vært utsatt for i vinter, som tidligere år. Disse relativt ublide møtene med det harde element har imidlertid ført til at hun etter hvert har gått til anskaffelse av brodder, en oppfinnelse hun neppe var kjent med fra før hun kom til Norge.

Hvis hun skal trekke frem noe hun savner spesielt mye med hjemlandet må det være sol, strand og sjøen. Ikke så ulikt det mange av oss forfrosne nordmenn drømmer om når det er 7 grader og regn i juli med andre ord. Monse kan berette at hun i oktober i fjor badet i sjøen her i Tromsø og at det da begynte å snø når hun kom opp av vannet. Vi er ikke så veldig overrasket over akkurat det med snøen, men skjønner godt at opplevelsen ikke ga særlig mersmak.

Videre ber jeg henne fortelle litt om sitt forhold til norske gutter, hvorpå hun smiler og sier at hun synes de er interessante. Det eneste hun har å utsette på den norske utgaven av det svake kjønn er at de er for alvorlige, og smiler for lite. Vi er enige om at kanskje kan være en viss kulturforskjell her, og at folk av latinsk avstamning tradisjonelt sett artikulerer og gestikulerer mer når de kommuniserer med andre, sammenlignet med oss trauste og litt innesluttede nordmenn.

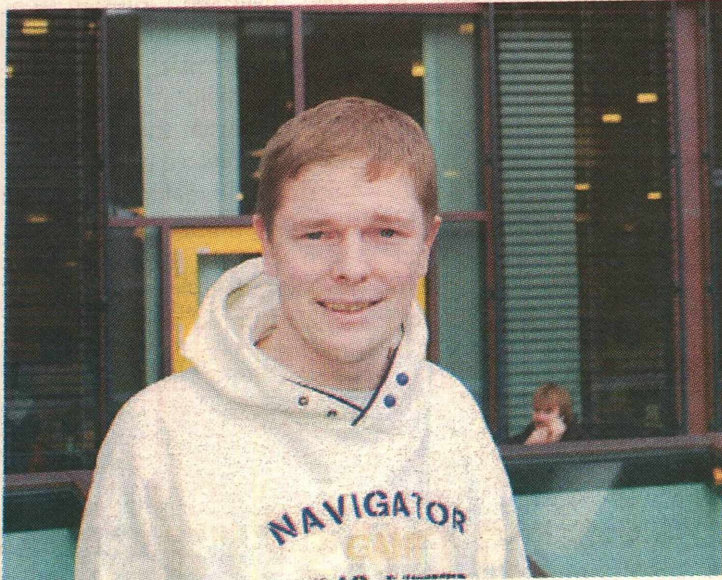
Monse er en musikalsk anlagt ung dame, og hun spiller nemlig både piano og spansk sekkepipe, også kjent som gaita på originalspråket. Hun har spilt gaita i omtrent ti år, og vi regner med at hun da må kunne kalles en dreven sekkepipespiller. Hjemme i Santiago de Compostela er hun med i en folkemusikkgruppe som opptre på lokale puber og utesteder både titt og ofte. Undertegnede fikk æren av å høre henne spille "gaita" ute på Driv-kaia i liten kuling og hele opplevelsen kan ikke beskrives som annet enn ganske så fascinerende.

To read this article in english, please visit www.utopia.no

Intern rekruttering

Valg av studentrepresentanter til Universitetsstyret har tidligere vært preget av intern rekruttering, og sittende studentrepresentant Lasse Rindahl håper flere vil stille til årets valg.

TEKST: BENEDIKTE AAS
FOTO: ERLING KJELSTRUP



STILL TIL VALG: Rindahl er kritisk til internrekruttering.

På vårens siste studentstyremøte som finner sted 24. mai, skal ny mannlig studentrepresentant til Universitetsstyret velges. Kvinnelig representant velges i høstsemesteret. - Dette er et av de viktigste valgene studentstyret gjør. Universitetsstyret er det øverste beskyttende organ ved Universitetet, og som representant har man stor direkte innflytelse. Det er snakk om en viktig posisjon, sier sittende studentrepresentant, Lasse Rindahl.

Intern rekruttering

Det har tidligere vært preg av intern rekruttering til dette valget. Rindahl mener det er lite promotering til denne stillingen. - Da jeg stilte til valg første gang var det ingen tolinjers notis i Utopia om saken. Det er stort sett kjente i indre kretser av den etablerte sentrale studentpolitikken som stiller til valg.

Rindahl tror den manglende promoteringen er en av årsakene til at mange studenter ikke vet at alle studenter kan stille til dette valget. - Dessuten virker det som om det er manglende interesse for denne stillingen, sier han. Rindahl er ikke i tvil om at det fins godt kvalifiserte kandidater utenom den sentrale studentpolitikken. - Det fins mange dyktige kandidater med fortid i studentpolitikken, men det fins også kvalifiserte folk i flere andre organer.

Ønsker større konkurranse

- Det jeg håper på er at flere vil stille til valg. Personlig hadde jeg ingen sentrale verv da jeg kom inn i styret, men jeg kjente forgjengeren min godt og han anbefalte meg å søke. 2. gang jeg stilte til valg var det ingen som stilte i mot, forteller Rin-

dahl.

Du ønsker større konkurranse til valget? - Ja, vi trenger å få inn nye idéer og folk. Dessuten gir det større legitimitet i styret hvis man har motkandidater. Hvis ikke kan det lett oppfattes som om studentstyret har dratt i noen tråder og styrt hele greia, mener Rindahl.

Spennende jobb

Hva går jobben som studentrepresentant ut på?

- Det er en 50 % stilling som universitetet betaler, disse pengene går ikke gjennom studentstyret. Man har møter 6-7 ganger i året, og man må bruke en del tid på å sette seg inn i diverse problemstillinger, derfor er stillingen så godt betalt, forteller Rindahl. - Man får eget kontor med fasiliteter, og får også reise mye. Vi har et godt nettverk med de andre

universitetene og representantene der.

Rindahl mener det er viktig å være valgt blant studentene, ikke for studentene. - Man tar en del avgjørelser som ikke direkte berører studentene. De fleste avgjørelser berører studenter indirekte, men er ikke det man forbinder med studentpolitikk. Man er med i et styre som er en blanding av et konsernstyre og en politisk tilsetning.

Er det for sent å stille til valg?

- Nei, man stiller til valg før det siste studentstyremøtet er satt. Jeg vil anbefale stillingen sterkt. En får et stort innblikk i hvordan en stor organisasjon ledes. Det er mange flinke folk der ute, og det er viktig at det er en student og ikke bare en politiker som stiller.

DETTE ER SAKEN

- Studentstyret skal velge ny mannlig studentrepresentant til Universitetsstyret. Sittende studentrepresentant Lasse Rindahl frykter valget kan bli preget av interne krefter, og vil at flere skal stille til valg slik at det blir mer konkurranse om stillingen.

Universitetsstyret

Styret er universitetets øverste organ. Styret har 5 interne representanter fra følgende grupper:
2 representanter fra gruppen vitenskapelige ansatte og stipendiater
2 representanter fra gruppen studenter
1 representant fra gruppen teknisk/administrativt ansatte
I tillegg sitter rektor og prorektor i styret, og rektor er leder av styret.
Utdannings- og forskningsdepartementet oppnevner i tillegg 4 eksterne representanter til styret. (kilde: uit.no)

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L
www.ak.uit.no

Salgsinnsjutt for fagboksalg

TERNINGKASTSALG

Kast 4 terninger og betal det terningene viser til sammen

Fra og med onsdag 26. april



NORSK
PRIVATGYMNAS

Flere poeng?

Boikott er et konstruktivt tiltak

BOIKOTT

Jonas Eilertsen avslører sin totale mangel på kunnskap om Palestinakonflikten i sitt innlegg mot boikott av Israel. Jeg forventer ikke at Eilertsen, som studentpolitiker, skal være noen Midtøstenekspert, men når han går så hardt ut og kritiserer et forslag fler og fler støtter opp om må man kunne

forlange en viss realisme både i analyse og alternativer.

Han mener at mitt standpunkt om boikott av Israel er "destruktivt" og foreslår heller å bekjempe fattigdom. "Det viktigste man kan gjøre for Palestina" ifølge Eilertsen, er "å skape arbeidsplasser på en rettferdig måte. Derfor har han "mye mer til overs for det EU nylig har gjort," å gi 120 millioner euro i bistand til de palestinske myndighetene for å bygge

skoler, sykehus og infrastruktur. Bistand er fint det, men det er jo ikke mangelen på skoler og sykehus som er kjernen i denne konflikten. Problemet for palestinerne er den israelske okkupasjonen, og dens tilhørende bosetterkolonier, murer, veisperringer og soldater. Institusjoner og infrastruktur for milliarder av vestlige bistandsmidler er allerede sønderskutt av israelske okkupasjonsstyrker. I ruinene ligger millioner av

norske bistandspenger. Hva er reaksjonen ovenfor Israel? Ville Eilertsen foreslått bistand til de svarte bantustansene som forslag til løsning på Apartheid i Sør-Afrika? Kadima, partiet som nylig vant valget i Israel, vil danne en regjering med mål om "endelige israelske grenser" innen 2010 som vil bety en annektering av store deler av Vestbredden, et klart brudd med internasjonal rett. På bakken ser vi denne

utviklinga gjennom stadige utvidelser av bosetterkoloniene og byggingen av Muren som i følge Israels justisminister vil utgjøre disse endelige grensene. Tiden renner ut for håpet om en fredelig løsning. Skal Norge bidra på noen som helst fornuftig måte til en realistisk og rettferdig løsning kommer man ikke utenom sanksjoner.

LARS KLOTTRUP BERGE
LEDER, UNGDOM FOR FRITT PALESTINA

Det går alltid et demonstrasjonstog?

Media

I forrige uke brant jeg for en utenrikssak. I 70 byer over hele USA demonstrerte regulerte og uregulerte innvandrere samt engasjerte amerikanere mot en lov som ytterligere skulle begrense innvandring til USA og gjøre ulovlig innvandring til en føderal forbrytelse. Som latinamerikaner i Norge med slekt og venner i USA lå saken mitt hjerte nær. Derfor

var jeg spent på norsk medias dekning av saken.

Først så jeg på Dagsrevyen. Men da smøresituasjonen på påskefjellet var utførlig dekket, innså jeg at det ikke ville bli noen dekning av min sak. Dermed logget jeg meg inn på nettsidene til Dagbladet, VG og NRK. Jeg fant ikke ett ord eller én henvisning på noen av deres førstesider. Et par søk på hver nettside endte med like magert resultat.

Et raskt blick innom nettstedet BBC World, nettsidene til Le Figaro (Frankrike), El País (Spania) og Die Welt (Tyskland) gav imidlertid bred omtale. I tillegg fulgte jeg det hele via BBC World på tv. Den brede dekningen fra nettsidene til El Universal (Mexico), Listín Diario (Dominikanske Republik) og El Mundo (El Salvador) burde derimot ikke overraske.

Jeg sjekker selvsagt ikke alle utenriksnyheter like nøye. Men det er i dette tilfellet for meg

helt klart at anerkjente aviser og kringkastingsstasjoner utenlands velger å gi denne viktige saken i verdens største økonomi bred dekning, mens de ledende norske mediene velger å prioritere andre saker i en påskennøttuke. Jeg spør meg selv om dette også gjelder andre viktige saker jeg ikke har like store forutsetninger for å snuse opp andre steder. Det siste fra situasjonen i Tsjad og Nepal har jeg følgelig dobbeltsjekket med utenlandske media for å være sikrere på riktig

dekning.

Kanskje interesserte nordmenn fortjener å høre mer fra Latin Amerika enn at det er satt verdensrekord i maratonbergogdalanekjøring, at norske barn ikke får is fordi en orkan rammer Cancún eller at verdens yngste tyrefekter er uteksaminert. Kanskje representantene for de 120 andre nasjonalitetene som bor i Tromsø føler det samme for sitt land?

AUGUSTO PÉREZ ROMERO

Palestinaforedrag hos jusstudentene

Palestina

Undertegnede opptrådte i februar i år på et allmøte for jusstudentene – for øvrig meget dårlig besøkt – med et foredrag om Palestineres rettigheter. Dette foredraget førte ikke til noen debatt der og da. Derimot har jeg seinere blitt informert om at foredraget resulterte i en kritikk skrevet av en viss Jørgen Samuelsen i jusstudentenes tidsskrift JUST nr 1, 2006. Denne kritikken kan ikke stå uimotsagt da den inneholder en klar forvrengning av hovedpoenget med foredraget.

Samuelsen finner det "betenkelig" at jeg "konkluderte med at Palestina var en stat etter folkeretten med alle påhørende rettigheter". Samuelsen triumferer så med at jussbøke-

nes definisjon av en stat ikke gir grunnlag for en slik konklusjon. Problemet er bare at jeg i mitt foredrag aldri påsto dette. Tvert imot påpekte jeg at de områdene som i dag forvaltes av palestinerne er en del av et okkupert territorium. Alle områder som Israel besatte etter krigen i 1967 er ifølge FN-vedtak okkuperte områder.

Poenget mitt var derimot at palestinerne som folk har RETT til å danne en stat. Denne retten kan utledes både av FN-vedtak fra 1947 (delingsplanen som bestemte at det skulle være to stater, med omtrent like store flateinnhold, et vedtak som aldri ble gjennomført) og seinere FN-vedtak, samt fra folkerettslige konvensjoner.

Poenget videre var at palestinerne også har andre rettigheter: alle palestinere som er blitt

fordrevet som følge av krigene i 1948 og 1967, samt deres etterkommere, har en rett til å vende tilbake fra fordrivelsene. Norge har så seint som i 2004 stemt for en FN-resolusjon som bekrefter denne retten. Videre har palestinerne ifølge sikkerhetsrådsvedtak en rett til å få tilbake de områdene som ble okkupert i 1967. FN har også pålagt Israel å avvikle de jødiske bosettingene på de okkuperte områdene fordi disse er i strid med 4. Genevekonvensjon § 49 som sier at en okkupantmakt ikke kan "overføre deler av sin egen sivile befolkning til territoriet den okkuperer."

Israel har gjennom rå maktbruk i alle år hindret disse rettighetene i å bli realisert. De har altså hindret opprettelsen av en stat ut fra de kriteriene Samuelsen snakker om. Derfor har også debatten om hvilke mottiltak

verdenssamfunnet kan treffe overfor Israel oppstått. Herunder debatt og en rekke vedtak om boikottaksjoner mot Israel. Også FNs generalforsamling har vedtatt boikott av israelsk økonomisk virksomhet som berører de okkuperte territoriene. Denne boikottdebatten var grunnen til at jeg ble bedt om å holde foredraget.

Dette til informasjon for stu-

denter som ellers kunne få inntrykk av at jeg har holdt et foredrag som både var inkompetent og inkonsekvent. Jeg håper og tror at evnen til å gjengi andres standpunkter er betydelig mer utviklet blant jusstudenter enn hva herr Samuelsen i dette tilfellet har vært i stand til å legge for dagen.

ARNE OVERREIN

Utopia beklager!

I forrige nummer av Utopia ble President i Samfunnet, Bjarne Rohde, sitert for å si at Samfunnet har ca. 600 000 kroner stående i fond. Bjarne Rohde har ikke uttalt seg om fondets størrelse. I januar i år var fondet på 560.000 kroner. Utopia beklager.



Uforsvarlig adgangsbegrensning

KRONIKK

AV STUDENTSTYRELEDER FRODE HENRIKSEN

De av oss som synes «Typisk norsk» er en fin ting å følge med på på søndagskveldene, har lært at språket vårt er i stadig endring. Ikke bare er det slik at uttale og gramatiske regler for korrekt språkbruk endrer seg over tid, det er også slik at språket preges av moteord og nye vendinger. Ikke en gang det akademiske språket, som innimellom (og til dels med rette) anklages for ekstrem stivbeintet og konservativisme, slipper unna dette. I det siste har det nemlig blitt stadig flere innenfor utdanningssektoren som slår om seg med vendinger som «fagdimensjonering», «adgangsbegrensning», «inntakskvalitet», og «lukking av de frie fagene». I bunn og grunn handler alle disse om ulike fasetter av samme fenomen,

nemlig å gjøre det vanskeligere for studenter å komme inn på norske offentlige utdanningsinstitusjoner.

Hvorfor, spør du kanskje? Er det ikke slik at høyere utdanning i Norge i prinsippet skal være tilgjengelig for alle med studiekompetanse? Lenge har tankegangen i academia vært slik. Likevel, av ulike årsaker synes landskapet å endre seg, og flere av de største institusjonene er på full fart mot fullstendig lukking av alle studiene. Et spørsmål er på ferde

i utdanningsnorge – adgangsbegrensningens spøkelse.

Nå er ikke adgangsbegrensning som sådan et nytt eller ukjent fenomen. Ved universitetet i Tromsø er for eksempel profesjonsstudiet i medisin, odontologistudiet og farmasi-studiet adgangsbegrenset. Argumentasjonen for å adgangsbegrense disse studiene, er i all hovedsak at studiet forutsetter visse forhåndskunnskaper

innenfor bestemte fagområder, samt at staten finansierer et svært begrenset antall studie-plasser. Den nye adgangsbegrensningen er imidlertid ikke bare begrenset til profesjons-utdanningene.

Ved Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Universitet (NTNU) i Trondheim har universitetsstyret vedtatt at samtlige studier fra høsten 2006 skal adgangsbegrenses. Også universitetet i Oslo er i stor grad lukket. Resultatet er at en stor del av den kvalifiserte søker-massen til de åpne studiene ikke kommer inn.

Men er ikke det egentlig uproblematisk? Man kan selvfølgelig hevde at det er helt greit at de som velger å bruke noen ek-

dersom bare norske utdanningsinstitusjoner tok opp litt færre studenter, så ville de som faktisk fikk anledning til å ta høyere utdanning komme langt bedre ut av det økonomisk etter endt studietid enn hva som nå er tilfellet, fordi de ville fremstå som en lang mer eksklusiv vare.

Slik jeg ser det, er en situasjon hvor studentene som er kommet «innafor» systemet skal dra stigen opp bak seg for egen vinnings del, er ikke bare grovt umoralsk, det er grunn til å hevde at det er grovt uforsvarlig. Prestasjoner i den videregående skolen er ikke nødvendigvis noen god indikasjon på hvordan du kommer til å prestere innenfor høyere utdanning, gitt at du får mulighe-

At studentene som er kommet innafor systemet skal dra stigen opp bak seg for egen vinnings del, er ikke bare grovt umoralsk, det er grunn til å hevde at det er grovt uforsvarlig.

stra timer i uka på å pugge pensum i eldre historie, geografi og religion fortjener et fortrinn når det gjelder å komme inn på høyere utdanning. Problemet er bare at det ikke nødvendigvis er elevene med de beste evnene som gjør det skarpest i den videregående skolen. All tilgjengelig forskning viser at det er en tydelig sammenheng mellom sosial og økonomisk bakgrunn, foreldrenes utdanningsnivå, og prestasjoner i den videregående skolen. Slik sett representerer adgangsbegrensningen på de åpne studiene i ytterste konsekvens både en elitisering av norsk høyere utdanning, og en perpetuering av sosial ulikhet.

For noen er dette åpenbart greit. Tidligere leder for Høyres Studenterforbund i Bergen, Tore Dyngeland, skrev i et leserbrev i Studvest i november 2004 at adgangsbegrensning var en positiv ting, fordi «...det skal lønne seg å ha studert». Poenget til Dyngeland var at

ten. Norge er et for lite land til at vi kan ta oss råd til å stenge store deler av ungdomskullene ute av utdanningsinstitusjonene. Hvem vet hva slags kompetanse vi går glipp av gjennom å føre en slik politikk?

Helt til slutt har jeg lyst til å komme inn på nok et ord som er i vinden på norske universiteter og høyskoler for tiden, nemlig «kvalitetssikring». Utdanningssystemet har nylig vært gjennom en reform hvor hovedpoenget var at kvaliteten på utdanningene skulle bli langt bedre. Men dersom kvalitetssikringsarbeidet drives gjennom å stenge «mindre flinke» studenter ute av institusjonene, er jeg redd man har skutt bomskudd. Da tror jeg det er langt riktigere å satse på en bedre oppfølging av den enkelte student. På lang sikt vil både studentene og det norske samfunnet være tjent med det.

Reisebyrået
for studenter!

KILROY
travels

Nye realfag

Forbedring av vitnemål

Ett år på NPG i Tromsø kan gi deg 8-10 ekstrapoeng om du velger rette fag. Nye regler gir nå dobbelt så mange tilleggspoeng for enkelte realfag. Da kan plutselig de spennende studiene på universitet være et realistisk mål. En uforpliktende og gratis veiledningssamtale hos oss, viser deg hva som er fornuftig å gjøre.

Norsk Privatgymnas i Tromsø - en ny mulighet!

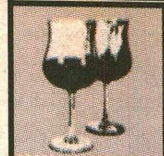
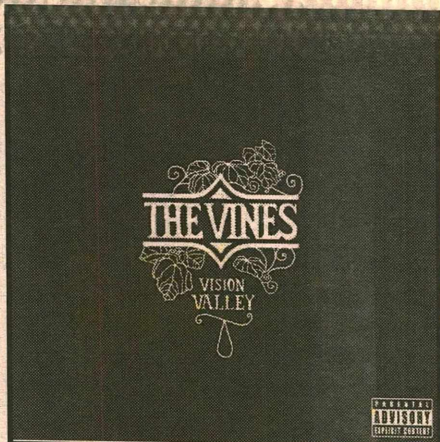
NORSK
PRIVATGYMNAS

10 år!

Etablert 1997 / www.norskprivatgymnas.no / 7760 1800 / Grønneggt 4, Tromsø / skolepenger&studieår



FLAMING LIPS
AT WAR WITH THE MYSTICS
WARNER



THE VINES
VISION VALLEY
HVEM DER?



GUDENES KAMP
REGI: CARLOS REYGADAS
MEXICO 2005

Ab Via

Hørt på desken

Redaktør: Jeg har prata med en fotograf som skal ta noen bilder til den saken jeg skriver!
Medarbeider: Hvem? Noen i redaksjonen?
Redaktør: Neinei. En ordentlig fotograf!

Hørt på telefon

Selger: Hei, det er fra Mr. Music. Vi lurer på om du er interessert i å abonnere på samleplatene våre. Hva slags musikk hører du på?
Musikkskribent: Nei, det går en del i alternativ jazz og nordafrikansk svartmetall.
Selger: Åja...Er ikke helt sikker på om vi har noe av det...

Utopia om 1 år

I anledning den årlige goth-kveld på driv har ildsjel i eventgruppa på driv, Vamp Yr kommet opp med et nytt tilbud.
- Vi har leid den gamle bodeagen i kjelleren på Hovedgården, og satt opp kister med bare 666 kroner i månedsleie. Vi er lei av solariumsbrune kjekkaser, og ønsker å tilby noe for de som foretrekker den likbleike stilen. Vi har åpent hver dag fra soloppgang til solnedgang.

Utopia om 20 år

Den årlige Utopiafesten på studenthuset Drift er for første gang på 20 år blitt avlyst, i anledning av isas 50 års dag.
- Vi har valgt å kansellere feiringen, for å markere at vi ikke bare holder på med fest og moro, forklarer festkomitant Fjasleik Fantevik til Ab Via.

Ulmende lepper

plate Flaming Lips har endelig gitt ut ny plate, *At war with the mystics*, og selv om den ikke matcher verken *The Soft Bulletin* (SB) fra 1999 eller *Yoshimi Battles the Pink Robots* (YBPR) fra 2002, er den verdt noen runder i platespilleren. Soundet er en slags blanding av det du finner på SB og YBPR, pluss noe helt nytt. Det nye er den litt overproduerte glattheten, luftigheten og lettheten som preger låter som "The yeah yeah yeah song". En annen ny tendens er det noe Pink Floyd-aktige lydbildet på "The wizard turns on" og "Pompeii am Götterdämmerung". Dessuten har vokalist og tekstforfatter Wayne Coyne begynt å skrive mer politiske tekster. Noen av låtene er jo nesten å regne som protestsanger, i hvert fall sammenlignet med de typiske absurde og snurrige Flaming Lips-tekstene som handler om livet og verdensrommet og de rare ting man opplever som menneske og at alt er så flott og fantastisk. Coyne som barnslig hverdagsfilosof fungerer bedre enn Coyne som Neil Young. Men helt på trynet er det heller ikke, og til tider ganske morsomt, som denne linja i låta "Haven't got a clue": "Every time you state your case the more I want to punch your face". Det mer enn aner meg at det er vår alles kjære GWB det refereres til. De klassiske temaene i lips-tekstene er ikke helt glemt og låter som My cosmic autumn rebellion klinger slik lips har gjort siden SB. De er fortsatt lekne, rare, sprø, happy, morsomme og utradisjonelle, men denne gangen kan vi legge til politiske, noe polerte og glatte, samt litt vel platte.

CLEMET ASKHEIM

Den nye vinen

plate Garage-punk psykedelia rock? Kan det være en sjanger? Retro er det i alle fall og den litt spesielle sounden deres burde fylle ørene til mange i nærmeste framtid. Låtene på denne plata har glidende overganger, det er knapt en tankestrek mellom slutten og begynnelsen. "Candy Daze" er melodios med herlig gitar spill og en lett vårlig sound. "Don't listen to the Radio" er tidvis litt hardere en de foregående låtene, litt røffere vokal, men det er snille gutter og musikken oppfordrer til å røre på kroppen. Den biten går egentlig av seg selv. Det er herlig med ei plate der du både får god og tydelig vokal og dyktige musikere i melodios samspill. The Vines er melodiose uten å vandre over i pop-helvete, det liker vi. Dette er deres tredje utgivelse. Bandets første utgivelse *Highly Evolved* så dagens lys i 2002, etterfulgt av *Wining Days* i 2004. The Vines har opplevd turbulens som så mange andre band, men opp fra asken kommer de nå med dette fin fine albumet, *Vision Valley*. Sporene er korte, men ganske mange, tretten i tallet med ei gjennomsnitts lengde på to minutter. Med unntak av sistesporet som er på over seks minutter. "Spaceship" er ei fantastisk avslutning på plata. Den spiller på litt andre strenger enn de andre sporene, en klype elektronisk støv strødd over, futuristisk retro rock. Albumet *Vision Valley* har en rød tråd gjennom seg, låtene variere, men passer utmerket sammen. Kan ikke si jeg har hørt om disse kara før, men det spiller ingen rolle. Jeg vet ikke helt hvor jeg skal plassere The Vines, men de tilfører cd-samlingen min noe litt annerledes.

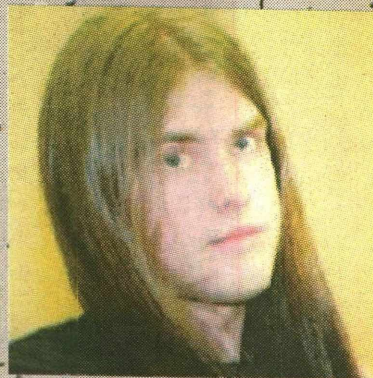
THERESE-MERETE LINDSETH

Stillestående, men forsøksvis kontroversiell

film Den mexicanske filmen *Gudenes Kamp* er en langsom, stillestående og kjedelig film, samtidig er den kontroversiell og sjokkerende. Filmen handler om den feite middelaldrende sjåføren Marcos, som har et forhold til sin sjefs vakre datter Ana. Samtidig bortfører han og hans smellfeite kone en baby. Babyen dør og Marcos forteller det til Ana. Dette blir skjebnesvangert, og han må ta et valg mellom friheten eller hans troskap til Ana. Det valget lar han gå til gudene. På noen områder er det en vakker film, med fine skildringer av livet i det moderne Mexico, akkompagnert med vakker musikk. Regissør Carlos Reygadas sjokkerte med kultklassikeren *Japan* i 2003, nå prøver han å gjøre det igjen. Problemet er at filmen blir alt for stillestående, og plottet kommer ikke klart nok frem. Da hjelper det heller ikke at ingen av skuespillerne egentlig er skuespillere. Prestasjonene er mildt sagt elendige. Han forsøker å sjokkere med erotiske avsløringer, som jeg ikke har sett på film før. I åpningsscenen får vi blant annet se når Marcos får oralsex av Ana. De erotiske scene er uten engasjement, og virker lite hensiktsmessig og ikke minst lite realistiske. Det ville vært spennende om filmen hadde vært kontroversiell med et budskap, men dessverre blir det som sagt stillestående og litt kjedelig.

JONAS EILERTSEN

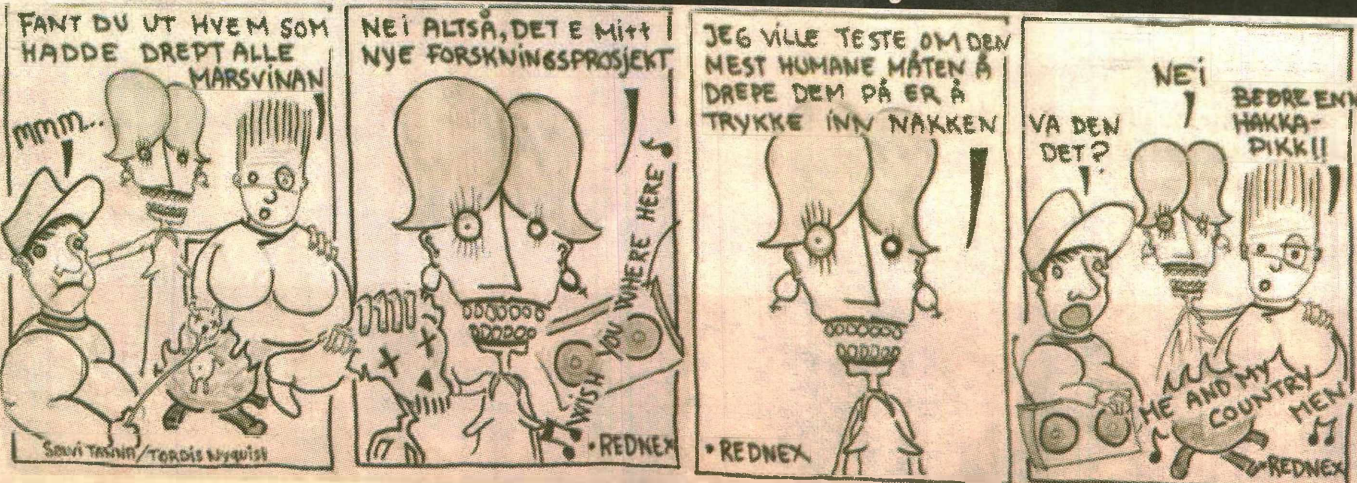
Satanistsitatet



"Jeg skulle ønske jeg hadde et sånt opp-ned kors låget av kryptonitt, da kunne jeg holdt både Jesus og Supermann unna."

- Varg Vikernes

Dr. Snabelkrampe



Musikalsk frelse

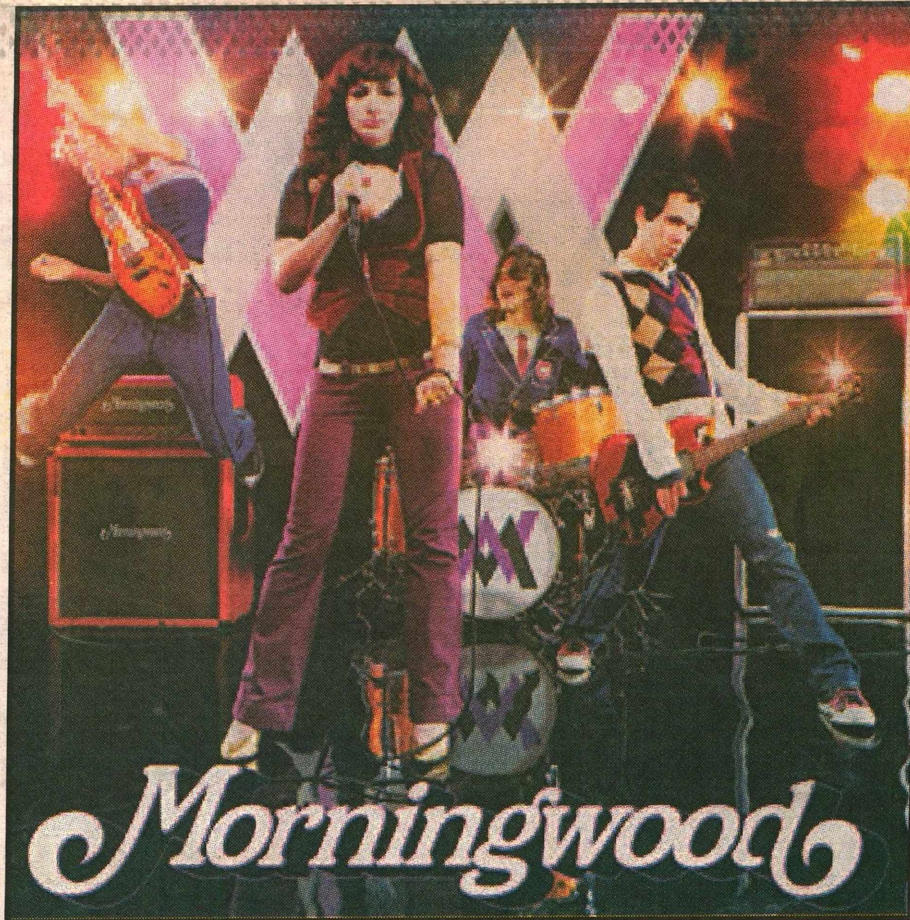
Mange musikkinteresserte sjeler vil kanskje omtale opplevelsen av å "oppdage" musikken som å bli frelst. Selv ble jeg frelst på ungdomsskolen. Livets ekleste stadie, der ingenting henger på greip og alt er feil. Så, inn fra intet kommer det noe som gjør alt mye bedre og plutselig er noe riktig. For meg var det Nirvana og min første musikkreligiøse opplevelse. Musikken deres punkterte sjela mi som en 17.mai ballong og lot heliumet flyte fritt. Nirvana snakket et språk jeg kunne forholde meg til, det var vondt og vakkert og det gjorde noe med meg. Det var i dette øyeblikket jeg opplevde musikkens makt, hvordan hver dag kan lettes med den ene spesielle sangen, hvordan man kan næres av tonene som kommer ut av høyttalerne. Jeg ble en svamp, som sugde til meg det jeg kom over, musikken var plutselig over alt. Nirvana ble rett og slett døråpneren min. Siden den gang har nye band kommet og gått og jeg tenker, hadde jeg oppdaget alle disse perlene om jeg ikke hadde oppdaget dette bandet først?

I senere tid ser jeg at min mor må ha litt av æren, for å ha utsatt meg for Pink Floyd, Johnny Cash, The Beatles og andre grunnleggende artister på vinyl gjennom barndommen og med det gitt meg litt ballast. Ellers kan jeg takke institusjoner som Platebaren Feedback og Blårock for videre ekspansjon av den musikalske verden.

Flere år etter min musikalske frelse hadde jeg en ny, radikal døråpning, en ung blond herre som viste meg at metal var mer enn "bråk og brøl". Hva kan vel overgå følelsen av å stå i konsertlokalet og kjenne nesehårene vibbre av bassgangen, kjenne hvordan pulsen øker og blodet bruser. This is life. Noen liker mora og andre liker dattera, er det noe som heter. Selv foretrekker jeg mora, men jeg er enig i at smaken er som baken. Men jeg påberoper meg retten til å like min egen del av den baken best. Hva om det ikke hadde blitt Nirvana? Hva om jeg hadde blitt fanget i et pop-helvete resten av livet mitt? Jeg ville ikke visst bedre og sikkert hatt det like bra. Men kan man sammenligne opplevelsen av å sette på en helt fersk vinyl med The Flaming Sideburns vs en nyinnkjøpt Abyslutt 269 cd? Eller å stå som publikum til en utsolgt Gluecifer konsert vs det Sandra synger på torget?

Men alt det du har lest til nå grunner i en sen TV kveld, der det på skjermen plutselig dukket opp en dokumentar. Til NRK å være er ikke det uvanlig. Men dokumentaren var om Nirvana. Gjenlevende bandmedlem, produsenter, anmeldere, fans og musikk. Plutselig var jeg 16 år igjen. Man glemmer aldri sin første kjærlighet. Nirvana kom ut av skjermen, grep tak i ryggmargen min og fylte meg med glede, musikk glede. Jeg ble frelst på ny.

THERESE-MERETE LINDSETH



Fem pa MSN

Ville du brent en kirke og hvorfor?



Idapida
– Nei, det ville jeg ikke... fordi jeg ikke er satanist



little_hero
– Jeg savner Tromsø. Det er en kjekk by.



Knust Moskus
– Jeg ville ikke brent en kirke. Det er helligbrøde. Kirker er kunst. Bortsett fra stygge kirker. De kan brenne.



2nd-R345
– Kirker er for de religiøse, så de la de brenne. Men jeg er ikke pyroman.



Cecca
– Det kan hende at *Cecca* ikke svarer fordi hans/hennes status er satt til opptatt



MORNINGWOOD
MORNINGWOOD
CAPITOL RECORDS 2006

Nü York

plate New York-bandet Morningwood har just sluppet sitt første album. Vi har sluppet albumet inn i spilleren. Bandet består av tre menn og en kvinne. Gitar, bass, tromme og vokal. Hva kan gå galt? Ingenting så langt vi kan rapportere. VG derimot presenterer dette bandet som "Øya-aktuelt møl" og karakteriserer musikken deres som "Punkpop med furtent jentevokal". Vel, det var vel litt snevert sagt, syns du ikke Thomas Talseth? For de av dere som ikke spiser frokost sammen med Svisj på NRK2 kan vi informere om at låta deres "Nth Degree" surrer jevnt og trutt der. Men det påstås ikke at det er det største gullkornet på plata av den grunn. Sporet er fengende, men veldig "radio" og det mest poppete sporet. Morningwood presenterer på dette selvtitulerte albumet en blanding av retro punk og new wave med attityde så det holder. Førstesporet "Nü Rock" har en god energi og passe med punk beat, mens låten Televisor viser mer av bandets musikalske ferdigheter. Personlig favoritt er "Take off Your Clothes". Låta er passelig seig, men med eksplosive øyeblikk. Litt som når man kler av seg, i godt selskap. Albumet avsluttes med "Ride the Lights" som er behagelig og melodios på et roligere plan enn de andre låtene. Morningwoods samspill er upåklagelig, de kler hverandre. Kvinnelig vokal i et manne-band er ikke nødvendigvis en innertier, men her er det passende. Chantal Claret høres ikke ut som en furtent jente og pop-faktoren er lav. Klart det er litt kommers, men hvem er ikke det for tiden? Morningwood har vel ikke funnet opp kruttet, men de tilfører om ikke annet et lite puff-pang.

THERESE-MERETE LINDSETH



THE STREETS
HARDEST WAY TO MAKE AN EASY
LIVING
VICE RECORDS

Går på Skinner

plate Mike Skinner, alltid vært en sikker vinner. Men denne gangen er det ikke gull jeg finner. Er det grepet som svinner? Han hevder å ha styrket sitt grep om kvinner.

You're not playing at hard to get, You're playing at not getting a hard-on yet (...). She's calculating all the mad facts and the figures, While you're pretending to listen, staring at her tits. (Fra låta "War of the Sexes")

Feminist? Nepp. Artist? Ja visst. Men kjøpp leppe. Og stjerne, i marginen, vil gjerne fremstå som gyllen i fargen. Kjøper fine klær og bruker spenn. Spiser bær med de store menn. Oy oy.

Taket på musikken derimot. Ligner meg på halvhjerta knot. Gir ikke denna gutten rockefot.

Ikke fullt så tett. Nei, det er ikke lett. Å være kjent og alltid bli sett. Temaet er ikke like fett. Eller komplett. Som tidligere bragder. De forrige platene har vært rene smaragder. Omhandlet livet under grunnen. Mike har det fortsatt i munnen, men lever ikke lenger like nære bunnen.

Staring at the crackwork looking scary with my brandy, the rock and roll cliché walks in and then smacked me. (Fra låta "Pranging Out")

Oy oy. Dog dop fortsatt duger, selv om det suger, at pressen ljuger. Men mon ikke Mike maler, i sine lange taler, litt for tjukke lag, om livets ubehag og iscenesetter et lite bedrag. For festen forlattes aldri, skal vi tro Mikes mytemakeri. Og det er ikke mulig, å bruke crack både seint og tidlig.

Snort more tour support and then have a drink, the bruise on the side of my head is madly banging. The only reason I started this was to still be here laughing (Også fra "Pranging Out")

Godt at beatsa fortsatt sitter og at grooven smitter. Og jada, linjene er kvasse, mer melodios. Men tematikken sånn passe og poengene porøse. Gata blir forsømt av ham som nå er berømt. Charlie Parker ga Kerouac the beats. Vi får klare oss med The Streets.

CLEMET ASKHEIM

Kulturscenen & Studenthuset **driv**

Husk på

Tirsdager
New Amigos Språkcafé

Onsdager
Lille Lørdag

Torsdager
Torsdagsvin i kaféen

Fredager
Mellombar inviterer til
Coctail Lounge

Lørdager
DJs på kvelden

← Harald!

Torje!

Happenings

Torsdag 27. april
The Cumshots &
Taliban Airways

Fredag 28. april
DJ i cafe

Onsdag 03. mai
Mari Boine

Torsdag 4. mai
Hugins report

Fredag 5. mai
Club Jamaica med
Skaladdin

Lørdag 6. mai
Jonas Rønningen

Obs! Avtale med Line!!

Billetter selges i Driv café. Følg med på www.driv.no for programoppdateringer.
15 % studentrabatt på all mat fra vår rikholdige meny - ta med studentbeviset.

Ferietips i sommer!

Sett sammen ditt eget flypass i Europa
Oslo - Praha - Barcelona - Paris - Oslo fra 2.887,-

Barcelona Strand & Storby
Flybillett til Barcelona og 1 uke på hostel fra 4.240,-

Safari i Afrika kombinerer med Zanzibar
7 dg safari i Kenya fra 4.230,- eks flyreisen

Backpacking Asia, perfekte eventyr
Flyreise til Bangkok fra 6.600,-

Øyloffing i Hellas, paradisyer
Fly til Athen og kjøp båtpass der og loff deg rundt fra 2.966,-

Den Franske Rivieraen
Fly Nice, 1 uke leiebil, 1 uke i leilighet (ved 4 pers) fra 4.911,-

Besøk oss i Strandgata 36

Prisene gjelder fra Oslo pr 21/4-06. Gjelder for ungdom og studenter. Men forbehold om evt. endringer, trykkfeil og ledig kapasitet. Spesielle betingelser gjelder.

Tlf: 026 33

kilroytravels.no

KILROY
travels

TOUR DE FORCE PRESENTERER

MITT HJERTES TAPTE SLAG

Romain Duris

DE BATTRE MON CŒUR S'EST ARRÊTÉ

en film av
Jacques Audiard

BAFTA-prisen 2006
ÅRETS BESTE UTENLANDSKE FILM

DEN FRANSKE FILM-
KRITIKERPRISEN 2006
ÅRETS BESTE FILM

FOKUS
TROMSØ KINO

nSu



AU står for den daglige driften av studentstyret og jobber for å få gjennomslag for de sakene studentstyret vedtar. AU består av fire representanter som dekker ulike ansvarsområder.

Universitetsstyret er det øverste organ ved UiTø. er å vedta og å følge opp strategier på et overordnet nivå, behandle budsjett og regnskap. Styret er også universitetets øverste klageorgan.

En studentrepresentant til styret i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø):
SiTø er studentenes velferdsorganisasjon. SiTø driver med utleie av boliger til studenter, driver kantiner, barnehager og sosialtjeneste for studentene, etc.

KK består av 3 medlemmer og deres hovedoppgave er å påse at studentstyrets arbeid er i samsvar med reglementet.

orgsek@sst.org.uit.no

molaug@student.uit.no

Øst for eden

Slik ser det ut når Murmansk har ikledd seg vinterdrakt og Utopia er på besøk sammen med studenter fra Fiskerihøgskolen



ALLE FOTO: RUTH HELEN THOMSEN

Tengel vs. Ridder Cato

DUJELLEN



FOTO: OLE RØE

Astrid Lindgren er hot i Tromsø for tiden. I hennes bøker finnes et gjennomgående tema. De minste og svakeste skal overvinne sine dypeste redsler, stabilisere en verden som har gått av hengslene og til slutt komme ut av det hele, fremdeles i besittelse av sin uovertrufne godhet og uselvskhet. De største og farligste får så å si aldri lønn for strev, og det er happy ending og fryd og gammen. Hvordan går det når de små amatørskuespillerne fra Kongsbakken VGS. skal tolke *Brødrene Løvehjerte*, mens ruvende Hålogaland Teater flagger med *Mio, min Mio* på den andre siden av byen? Vil Lindgrens moral nå frem når den settes på prøve i den virkelige verden? Tale Severina Halsør og Frithjof Eide Fjeldstad har vært på teater for å vurdere Kongsbakken vs. Hålogaland teater.

Frithjof: Jeg likte definitivt *Brødrene Løvehjerte* best!

Tale: Det gjorde jeg også, kanskje fordi *Mio, min Mio* veldig var et barneteater. Vi er kanskje ikke i smørøyet av målgruppen?

F: Kanskje det... men i mine øyne appellerte også Kongsbakken best til barna

og de noe eldre.

De hadde kulere idéer og mye bruk av farger og herlige kontraster, i motsetning til HT.

T: Ja, HT sin oppsetning var rett og slett ganske døll og kjedelig. Musikken var umerkelig og stemningen var helt flat. Det var ingen høydepunkter, verken glade eller skumle.

F: Du ble jo litt redd for speiderne til Ridder Cato, ble du ikke?

T: Jo, de var ganske skumle, ville ikke truffet dem i en smal gate en mørk vinternatt, akkurat. HT skal ha for utrolig bra kostymer og scenerekvisitter, da.

F: Det får frem et av mine klareste poeng ved forskjellen mellom amatørerne og proffene. HT har lagt seg på budsjett og ressurser, mens Kongsbakken er tvunget til å tenke morsomt og kreativt for skape noe. Resultatet ble at *Brødrene Løvehjerte* ble originalt, nært og underholdende, mens *Mioen* ble proft, ensformig og fjernt.

T: Ja, til og med ungene i salen ga jo uttrykk for det. På *Brødrene Løvehjerte* var de nærmest som små kommentatorer og helt med, mens på *Mio, min Mio* var det gjesping og masing om det snart

var slutt.

F: Nettopp. Dessuten var han der innlederen fra Nordlys ganske dust. Kjipt gjort av Nordlys å kjøpe opp hele forestillingen, lissom....hehe, sorry mannen fra Nordlys.

T: Kongsbakken hadde jo en fordel siden de hadde dansere og kjempeflinke musikkfolk og ikke minst at de var så mange. Det er sjelden en går på teater og scenen er så godt som full. Da må det jo bli gøy. Jeg tror egentlig at det kanskje var all dansingen jeg likte best. De var så flinke til å være dyr på en morsom måte, kanindansen var en høydare. Det syntes både jeg og fireåringen bak meg.

F: Uten å gå for mye inn på selve bøkernes kvalitet, så mener jeg at *Brødrene Løvehjerte* i mye større grad enn *Mio, min Mio* åpner for dramatisering, i og med at *Brødrene Løvehjerte* innehar så mange sterke karakterer, hvor alle må stå sammen for å oppnå målet. I *Mio, min Mio* er det et tydeligere psykologisk perspektiv som ikke så lett lar seg fange med sceniske finurligheter. Selv om Kavring også bærer på en del slike trekk er disse mye klarere hos Mio.

T: Det kan jo kanskje være fordi de unge, lovende fra Kongsbakken var flinkere til å få fram karakterene sine? Ellers er jeg enig i at *Brødrene Løvehjerte* er en fantastisk historie, og kanskje litt mer spennende enn *Mio, min Mio*.

F: Ja, enkelte av skuespillerne i *Mio, min Mio* var jo rett og slett tarvelige, huff huff. Men en annen forklaring kan være at *Mio, min Mio* er en langt mørkere og dunklere fortelling enn *Brødrene Løvehjerte*, som er så full av håp og glede. *Mio, min Mio* har en litt torturaktig stemning over seg, og alt er så ultimatpreget. En liten gutts vandring til katarsis.

T: Jeg ser det poenget, men kanskje vi kan konkludere med at store budsjett ikke nødvendigvis fører til store opplevelser?

F: Jepps! Du er jo dessuten økonomen av oss! Go Kongsbakken! Go team! Yeah yeah yeah! HT, skjerpings!

Mio, min Mio, Hålogaland Teater, Regi: Øyvind Osmo Eriksen.

Brødrene Løvehjerte, Kulturhuset, av og med elever fra Kongsbakken VGS.



INGA SÆTRE
MØKKAJENTENE 3: MYE ONSDAG
OG LITT HELG
JIPPI FORLAG

I kjent stil

tegneserie Å lese *Mye onsdag og litt helg* er litt som å lese en diktbok. Den bør ikke leses fra perm til perm, men litt om gangen og i små porsjoner. Sætre hever seg på mange måter over det selvpålagte kravet om ett poeng i slutten av hver stripe, men her varierer hun litt mellom å avslutte med en vri på slutten, eller å la dialogen henge uferdig i luften. Noen av stripene blir intetsigende, i alle fall for denne leseren, mens noen sitter veldig godt. Møkkajentene blir slik et alternativ til humorstriper, men i stripens form, uten at det blir selvmotsigende. Ren tekst, som Sætre også prøver seg på, som enda en referanse til diktboka, funker ikke så bra. Og å blande stående og liggende format er heller ikke heldig. Målet er sikkert å skape litt variasjon i en ellers streng fortellerform, men det oppnås bedre ved å legge inn tegninger og variere størrelsen, som også blir gjort.

Ellers er det ikke mye nytt, det går i samme tralten. Inga Sætre har lyktes på samme måte som Lise Myhre har gjort med Nemi, i å karikere én type kvinnelighet. Eller jentethet, som vi kanskje skal kalle det, for som vanlig i tegneserieverden er menneskene fanget i en evig ungdom; godt forbi fjortisstadiet men ikke enda klare for å avle. Tegnestilen er blitt omtalt som "stygg", men det er en misforståelse. Sætre har selv hevdet at hun tegner stygt med vilje, men det hun driver med er i realiteten en alternativ form for estetikk, som kler de urtete-drikkende møkkajentene perfekt. De navnløse karakterene svinser rundt med sine skjerv og sitt halvlange hår og er ærlige i sin bekymring over livets trivialiteter. Slik er også tegningene, i sin naivistiske selverklært stygge form, et forsøk på å være ærlige. Men i det øyeblikk det stygge blir et estetisk ideal på grunn av sin ærlighet i gjengivelsen av verden, snubler selvfølgelig tegneren over i det parodiske. Eller hun ville gjort det, om ikke vi som lesere hadde vært

så ivrige i å godta illusjonen. Det ligger virkelig en god, rolig stemning over tegneserien, om det ikke er ærlighet og ekthet, så er det i alle fall vakker. Sætre fanger små nyanser i ansiktsuttrykkene, spesielt øynene på figurene, som nesten snakker uten ord.

Forsiden denne gang er som et studieobjekt i tematikken rundt *The gaze vs. The glance*, som også er en relevant tematikk for serien i sin helhet. Forsidebildet er to jenter i profil, der den ene jenta løfter handa for å kvele ett gjesp, og den andre ser til siden, mot leseren. Jentene forholder seg ikke til betrakterens blikk, men er likegyldige eller uvitende om at de blir betraktet. Den halvt løftede handa som bare delvis dekker jentas munn blir som en demonstrativ gest. Hvis vi igjen skal sammenligne med Nemi, så er forskjellen mellom gothjenta og møkkajentene påtagelig. På en typisk forside fra Lise Myhre poserer Nemi, ofte med kostyme og goth-efekter, og et diabolisk smil på munnen. Nemi objektiviseres av betrakterens blikk (*gaze*): hun poserer for betrakteren. Møkkajentene er ikke der for å glede betrakteren, de er der for seg selv, de er subjekter i sin egen autonome verden. Betrakteren får ett glimt inn i deres verden, men på deres egne premisser (*glance*). For kunstkritikere har det vært et feministisk prosjekt å rette fokus på betydningen av (den mannlige) betrakterens blikk. Dette er også en grunn til at møkkajentenes "skittenhet", og enda mer deres likegyldighet, kan tolkes som et feministisk fremstøt. Sammenlignet med møkkajentene fremstår forsiden til Nemi som forsiden til et pornoblad. Det er derfor karakterenes unnvikende blikk, i mye større grad enn den rufsete tegnestilen, som tilfører serien "ekthet". Det er møkkajentenes distansering fra betrakteren som skaper nærhet. Det gjør at den verdenen som skisseres opp i gråblyant, fremstår som noe mer enn en kulisser, satt opp for anledningen. Den vender seg inn mot seg selv, og trekker betrakteren med. Det hadde vært spennende om Sætre kunne tatt for seg forholdet mellom leseren og seriefigurene enda mer bevisst og eksperimentert med større avstand, for eksempel ved å vise figurene med ryggen til, eller ansiktet skjult. På forsiden velger hun denne

gangen å gå i den motsatte retningen, ved å la den ene jentas blikk søke mot betrakteren. Selv om blikket ikke stirrer rett mot oss, og jenta er halvveis vendt bort, er det et mer direkte fremstøt mot leseren enn de vi finner ellers i serien. Uten tvil et forsøk på å lage en forside som selger, men det fremstår mer malplassert enn noe annet. Bruk av folie-trykk var en skikkelig flau bommert, det siste møkkajentene trenger er en glanset forside, selv bare delvis.

INGVILD BUHAUG



SIGBJØRN LILLEENG
NEBELGRAD BLUES #1
JIPPI FORLAG



Veldig norsk

tegneserie Det er selvfølgelig Jippi, Norges beste serieforglag, som gir oss Lilleengs første selvstendige utgivelse. *Nebelgrad blues #1* er en sjarmerende og ikke minst veldig norsk begynnelse på det som tegner å bli en ganske tradisjonell oppvekstfortelling. Vi følger en dag i hovedpersonen Bernards liv, en dag som starter dårlig og bare blir verre. Handlingen følger en nedadgående syklus der hovedpersonen etter en strabasjos ferd ikke er kommet lengre enn dit han startet fra. Samtidig er det klare løfter om en fortsettelse, en forandring. Avslutningen blir slik både et punktum for denne gang, og et løfte om mer.

Lilleeng har en sikker strek, han fokuserer på karakterene og dialogen, framfor bakgrunnen. Han faller gjennom når han prøver å beskrive en stemning, som når hovedpersonen øver med bandet sitt. Serietegneren virker usikker når han ikke har tekst å støtte seg til, han klarer heller ikke helt å velge det rette tidspunktet for detaljer eller ikke. Stilisering og forenkling er det absolutt viktigste virkemiddelet i tegneserien, som i all annen visuell fremstilling. Så lenge Lilleeng holder seg til regelen "større plass, mer detaljrikdom" går det bra, men når han velger å bruke en hel, eller to sider på en serierute samtidig som han holder fast ved den minimalistiske stilen blir det ikke bra, rett og slett. Målet er antagelig å få større visuell gjennomslagskraft, men det blir heller rotete. Her minner han om Pondus-terranen Frode Øverli som også på et tidspunkt kuttet hjørner og fikk kritikk for lite forseggjorte tegninger.

Men dette er å plukke lo av en ellers nydelig og varm og myk ullgenser. *Nebelgrad* overbeviser med treffende karakterbeskrivelser og lett fordøyelig, sjangeretro tegnestil. Og med tanke på at dette er en debut, er det bare å lene seg tilbake i saccosekken med et Sprint-album mens vi venter på fortsettelsen.

INGVILD BUHAUG



SUE GRAFTON
S FOR SAVNET
TRALLALA

Drepende kjedelig

bok Hovedpersonen i *S for savnet* er privatdetektiv Kinsey Millhone. Hun har slitt seg gjennom drap og forsvinner i alle 18 bøkene som er merket med bokstavene fra A til S. At hun begynner å bli relativt sliten av jobben etter alle disse årene er derfor forståelig. At den selvutnevnte krimdronningen i USA, forfatteren Sue Grafton, også begynner å bli sliten av å finne opp nye gåter i synkende rekkefølge lik alfabetet, er forståelig. Og mens de fleste ville slutte mens leken er god, har Grafton tydeligvis bestemt seg for å pløye gjennom hele alfabetet, koste hva det koste vil.

At Grafton har tatt seg vann over hodet med denne boken, kommer nok tidlig frem. Historien er grei nok: En kvinne/kone/husmor/utro bygdeho forsvinner uten spor, og etter 34 år har datteren Daisy bestemt seg for å finne ut hvor hun ble av. Problemet er bare at hele boken er skrevet som en dårlig "Cold Case"-episode, som naturlig nok gjør seg best på tv.

Det blir ikke bedre av at Millhone slutter ut til å være en privatdetektiv at de litt trege sorten, noe som kan komme av Graftons dalende oppfinnsomhet og kreativitet etter det store antall alfabetbøker. Langt over halvveis i boken er det eneste Millhone har klart å utrette å stille de samme kjedelige spørsmålene til en utall mennesker som ment å kjenne den forsvunne fru Sullivan, og enhver oppegående leser vil på det tidspunkt ha vurdert sterkt opptil flere ganger å legge boken fra seg, eventuelt å miste den på nærmeste buss.

Oppklaringen av mysteriet med forsvinningen av kvinnen som ble skamslått av sin mann annenhver dag og den stille bilen hennes går meget langsomt framover. Forfatteren dreper i tillegg hver hint av spenning med kjapt å lage dårlige overganger til uinteressante skilinger om hovedpersonens privatliv. For å fremheve at privatdetektiven bare er et menneske som alle andre, skriver det omhyggelig om hver gang Millhone går på do. Dette gjør at det eneste som muligens kunne fått pulsen til å stige litt i løpet av første halvdel av boka, er en middelmådig sex-scene på side 183.

Som seg hør og bør får vi en oppklaring på mysteriet om Violet Sullivan og alle mennene hennes mot slutten av boka, og selv der jeg skjønner at det burde vært spennende, klarer ikke Grafton engasjere.

Selv om hovedpersonen burde ha blitt skamslått og drept av irriterte lesere som har kastet bort nok tid på dårlig krim, ser det dessverre ut til at forfatteren ikke kommer til å gi seg før hun har skrevet *Z for Zzzzzzzz*.

HANNA BODSBERG

London fra A til Z

Anything Lefthanded
Butikk som bare har utstyr for venstrehendte, til og med klokker som går andre veien

Booze
I London er det vanlig med små fine sjapper hvor man kan kjøpe alkohol, litt slik som ølutsalg i Norge, bare med alle rettigheter. Engelskmenn benytter seg også av salgstrikset ta tre betal for to. Det er noe man kjenner godt dagen derpå.

Camden
Plassen for å handle musikk og kinasko

Dirty Water
Liten kul rockeplass i shabby strøk, dritkul musikk, anbefales for rockefantaster.

Elvis Shop
Tenk deg en butikk som bare selger Elvis effekter.

Frokost
Uten mat og drikke du-ger helten ikke. Såklart spiste vi ordentlig britisk forkost med bønner pølser og alt annet tilbehør.

Gainsborough
Engelsk kunstner, 1727-1788

Høflig
Pardon, please og *exuse me* er høflighetsfraser som passer seg i London.

Indisk mat
Skal man spise ordentlig indisk mat og ikke

reise for langt: London er plassen. Anbefaler å putte kardemomme i riskremen til jul. Utrolig godt.

Jungel
London er en jungel av severdigheter

Kun øl med alkohol
Det er umulig å finne øl uten alkohol i London, merkelig nok.

London Calling
Clash-sang som man får lyst til å nynne på.

Mind the gap
En setning man hører i tide og utide på undergrunnen og som fester seg på hjernen som tyggegummi i hår.

Nordic bar
I fall man får hjemlengsel. De har bare ett norsk ølmerke. Mack selvfølgelig.

Oi
Et fint Norsk ord som man gjerne bruker i tide og utide. Det man gjerne glemmer i et Engelsk språklig land er at oi betyr "hei du" gjerne noe man sier når man er litt sint, for eksempel hvis noen stjeler veska di.

Phanteon frisen
En hver ekte kunststudent feller tårer og kjenner nakkehåra reise seg når man ser den.

Question
Noe som er smart å stille når man har gått seg bort.

Rock

Mye bra rock, Billy Childish som dukker titt og ofte opp i London med barten sin.

Slagere
Pizza Hut er grim på å spille dårlige slagere, dette gjelder også lokale puber, vik fra meg.

Terror
Noe man ikke vil tenke på.

Undergrunnen
I London er man helt og holdent avhengig av å bruke undergrunnen, her er det praktisk å kjøpe seg et Travelcard slik at man kan benytte seg fritt av undergrunn, tog, busser og elvebåter. Du hørte riktig.

Victoria Astor
Det passe lugubre hostelet vi overnattet på.

Worlds best Burger
Dette er burgerplassen med stor B, og verdens beste milkshake.

X
Agent X har sin egen butikk der man bare får kjøpt spionutsyr.

Yellow line
Som også blir kalt for Circle line, hovedlinja på undergrunnen som man alltid må innom.

Zoom
Kamerafunksjon som ble flittig benyttet.

TEKST: IDA WALENIUS

GRATULERER FLUSH SB



Vinnerene gleder seg til å representere Norge i EM i Maastricht i Nederland. Foto: Olav Hegge

Vinner av Ferd-prisen for Studentbedrift med størst internasjonalt potensial

Prisen ble delt ut til ingeniørstudentene Martin Hvassing, Kim Bøe, Thomas Endresen og Øystein Strøm ved Høgskolen i Telemark under NM for Studentbedrifter i Oslo 27-28. mars. 4 ledere i finans- og industrikonsernet Ferd utgjorde juryen som kåret forretningsideen deres til den med det største internasjonale potensialet: *Flush Studentbedrift har utviklet et helt nytt system for automatisk rensing av toaletter.*

Juryen begrunnet avgjørelsen med at Flush SB bl.a. har jobbet grundig med produktideen sin lokalt, men tenkt internasjonalt. Flush har funnet gode og engasjerte samarbeidspartnere, og har et skalerbart konsept med klart internasjonalt markedspotensial.

NM for Studentbedrifter arrangeres årlig av Ungt Entreprenørskap, et initiativ som gir elever og studenter muligheten til å starte en bedrift som en del av utdannelsen. Dermed skaffer de seg uvurderlig og realistisk kunnskap og erfaring i hvordan er det er å sette seg mål, ta ansvar og bli vurdert på verdiskapingen de leverer. Dette tilbudet er tilgjengelig for elever på alle utdanningstrinn fra grunnskolen til universitetet.

Ferd er hovedsamarbeidspartner for Ungt Entreprenørskap, som arbeider i tråd med Ferd's egen visjon - å skape varige verdier og sette tydelige spor.

FERD

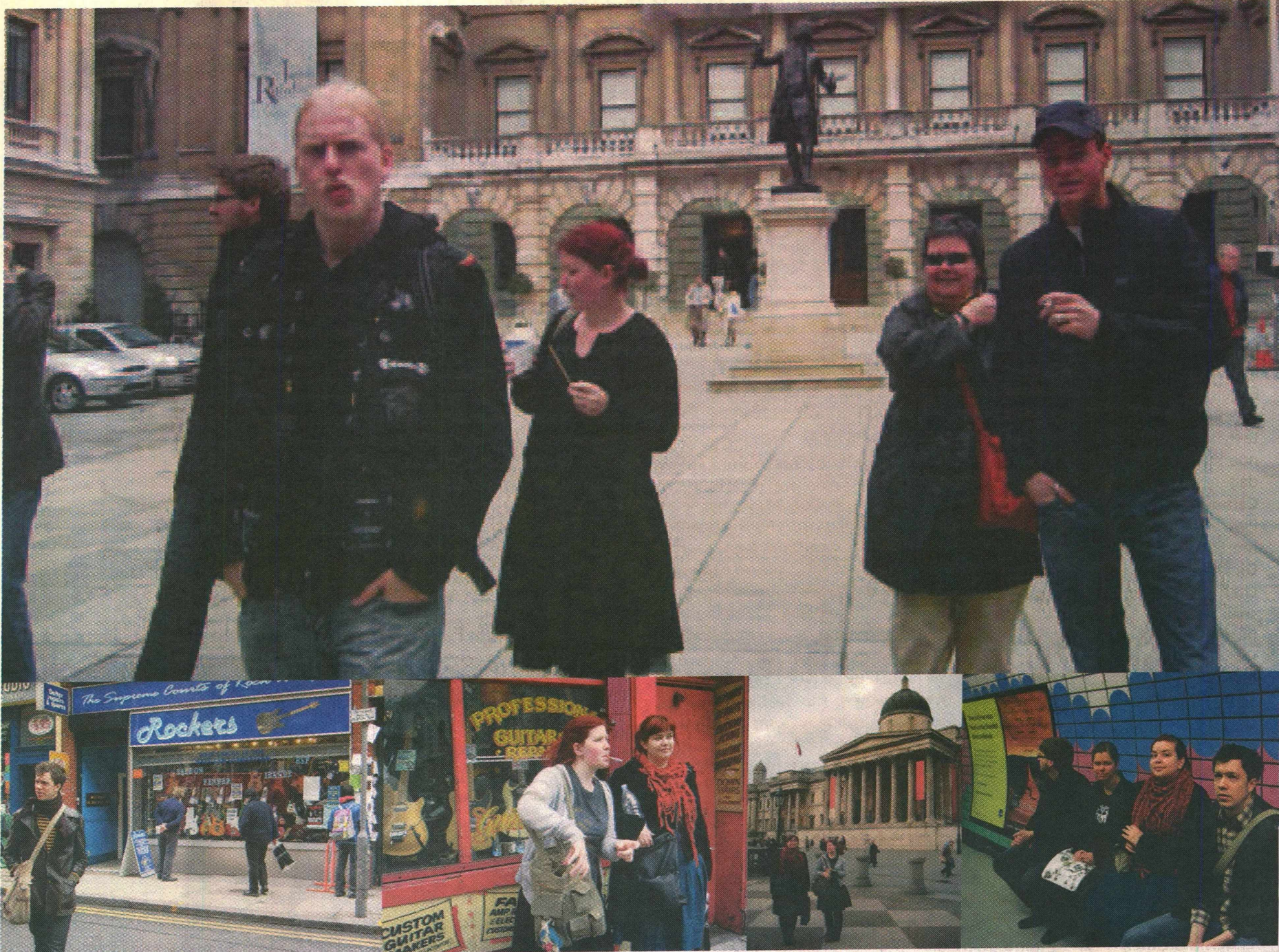
problemer?
glede / sorg?
meninger?
tro / tvil?
spørsmål?

Du kan snakke med meg om alt som hører livet til.

STUDENTPRESTEN

Øvre Lysthus - UiTø - 77644097 / 91342023

<http://uit.no/studtjenester/957/> Mail: tor.stranda@adm.uit.no



London Calling

Ni dager med shopping og kunst i London er ikke nok.

TEKST IDA WALENIUS

Etter nitidig planlegging og iherdig lytting på London Calling av Clash pakka jeg klærne samtidig som jeg pussa rust av engelsken og prøvde å pugge 12 gangen og erindre de høflighetsfrasene engelsklærerne mine har prøvd å lære meg oppgjennom åra. Dette var ikke noe jeg gjorde forrige gang jeg var i London, noe som jeg husker svært godt da vakta på Tate Modern ble sint på min nesevise måte å svare på. Det som er det fine med engelskmenn er at de uansett er høflige, bare bitende i sine kommentarer.

Grand prix kommentarer

På Flyet startet jeg å lese i boka jeg stjal med meg fra Utopias kontor noen uker i forveien. Boka *En nordmann i London* skrevet av Jostein Pedersen, ja, det er han som har de tørrvittige kommentarene under Grand Prix. Hele boka er en tørrvittig kommentar, og ja, du hører stemmen hans hele tiden mens du leser i boka. Jeg klarte på turen å pløye meg igjennom en del kapitler som om-

handler London og dets liv og levnet. Det hele er skrevet i en slik form at jeg nå føler jeg har fått vite alt sladder man trenger å vite om den britiske kongefamilien fra tidenes morgen, jeg vet en del nyttig info om hvor de forskjellige gruppene med innvandrere bosetter seg i London, i fall jeg absolutt vil vite hvor det er størst sjanse å møte på Nordmenn. Uansett, etter omtrent 4 kapitler og 60 sider med Jostein, fant jeg ut at boka ikke direkte oste guide til London og What to do where. Så jeg lukket den bare, og slo fra meg planen om å lese boka ferdig i løpet av turen. Hadde lik som sett for meg at jeg skulle sitte på undergrunnen og lese i Jostein Pedersens bok og føle meg beriket. Men det gikk opp for meg at det var et dødfødt prosjekt.

Ingen nakne kokker

Ikke lenge etter begynte vi å se land igjen. Etter det Jostein hadde fortalt meg ligger Standsted Airport i Essex, der Jamie Oliver, den nakne tv kokken kommer fra. Jeg begynte å se for meg muligheten for å møte på Jamie Oliver på flyplassen, kanskje med et lite stormkjøkken, snakkende om store biter av grønnsaker og hvordan man skal marinere ett eller annet, en hare kanskje? Et-

ter en del venting på bagasje og lange blikk etter personer som kunne minne om Jamie var vi på vei inn til London. På undergrunnsstasjonen klarer Stuis, koseapa jeg har tatt med på turen, å få stor oppmerksomhet fra mannen som sitter og passer på at alle stempler seg ut når de kommer opp fra undergrunnen, han brøler av latter når han ser meg komme drassende på en brun strikkeape som mest av alt tilhører 70 tallets flittige husflidssider i *Femina*, eller annet svenskt dameblad fra de glade storblomstrete åra. En dame lurte på hvor vi kom fra og hvor vi hadde fått tak i den morsomme apa. Jeg måtte som sant si at vi kom fra Norge og at det var en snill eldre dame som hadde laget den. Hun sa til meg at jeg måtte være forsiktig så ingen stjalte den. Dette gjorde meg nervøs, jeg hadde egentlig tenkt å la Stuis se alle severdighetene som London har å by på, men tanken på at noen kunne stjele han fra meg førte meg inn på andre tanker. Jeg hadde en ide om å ta med meg Stuis og se på kunst, og hvis det ble spørsmål om Stuis var en bombe så skulle jeg si "Everybody got something to hide exept from me and my monkey"; gjene ta noen bilder av ham framfor kjente landemerker og slikt. Geografisk sett har London ikke

noe sentrum i samme forstand som man gjerne tenker på domkirka som sentrum i Tromsø. Sentrum er liksom en plass mellom St.Pauls og Trafalgar square. Måten man finner fram på er å benytte seg flittig av undergrunnen.

Gallerier

Anledningen for min lille Londontur var for å se på kunst i regi av det lille faget jeg går på, nemlig kunstvitenskap. Som seg hør og bør betydde det at vi skulle gå på gallerier. Her er lista over galleriene som vi pløyde oss igjennom: The National Gallery, National Portrait Gallery, Dulvich Picture Gallery, The Royal Academy, Victoria and Albert, Sommerseth House, British Museum, Tate Modern og Tate Britain. Dette er ikke så verst liste når man kan tilstå at dette ble gjort på seks dager. Det er mange høydepunkter å ta av, Tate Modern må sees. Jeg ble stum i en halvtime og måtte sette meg ned og komme meg etter å ha sett to bilder av min favorittkunstner Marlene Dumas. Tate Modern har også det svært så kjente *Rothko-rommet* som gir en fantastisk sakral stemning, man føler at man gjør bildene urett ved å snu ryggen til noen av dem, noe som førte til at jeg sto og snurra rundt til jeg ble litt småkvalm. National Portrait Gallery



ILL: FRODE ØVERLI

bolikk florerte fullstendig ut av kontroll utover 80-tallet. KISS (*Knights In Satans Service?*) og WASP (*We Are Satans People?*) ble skydd som pesten, og ethvert kristent barndomshjem med respekt for seg selv hadde nulltoleranse for rock, det være seg Beatles eller Slayer. Likevel er det baklengsmaskeringens mystiske og dunkle natur som lenge var, og kanskje fremdeles ER den største trusselen for mange bekymrede kirkegjengere der ute. Det ligger i selve sakens natur at dette må være et av satans mest effektive virkemidler, ved siden av oppned kors og andre pervesiteter.

Two way monologue

På nettstedet "Jeff Milners Backmasking Site" finner man lydklipp og tekst fra mange av de mest kjente låtene som visstnok gir mening i begge kjøre-retninger på platespilleren. Blant annet Queens *Another one bites the dust* - "It's fun to smoke marihuana" og Eagles *..in the middle of the night, just to hear them say..* - "Satan he hears this. He had me believe", fra sangen *Hotel California*. I tillegg hevdes det at lengre fraser fra velkjente låter som Led Zeppelins *Stairway to heaven*, The Beatles *Revolution nr.9*, og nå nylig Eminems *My name is..* inneholder skjulte budskap som ikke kan høres med det blotte øre, med mindre man spiller det feil vei. Selv da er ikke alltid alt like krystallklart, men man må jo selvsagt legge godviljen til. Man må ikke glemme at artistene har vært under satanisk innflytelse i gjerningsøyeblikket, og derfor muligens har opptrådt utilregnelig. Eller så kan jo forklaringen være at Gammel-Erik ikke vil gjøre seg så lett tilgjengelig.

tepaksdub etlujsks ted tnauf uD

Det fins, derimot, ting som tyder på at noen artister muligens har vært mer bevisste. Dette kjennetegnes som oftest av at budskapet ikke gir noen mening for man faktisk spiller det baklengs. Electric Light Orchestra er et godt eksempel. Framlengs hører man klart og tydelig den karakteristiske baklengs lyden, mens det baklengs høres slik ut. Fra låta *Fire on high*: "The music is reversible, but time is not...turn back...turn back...turn back..."

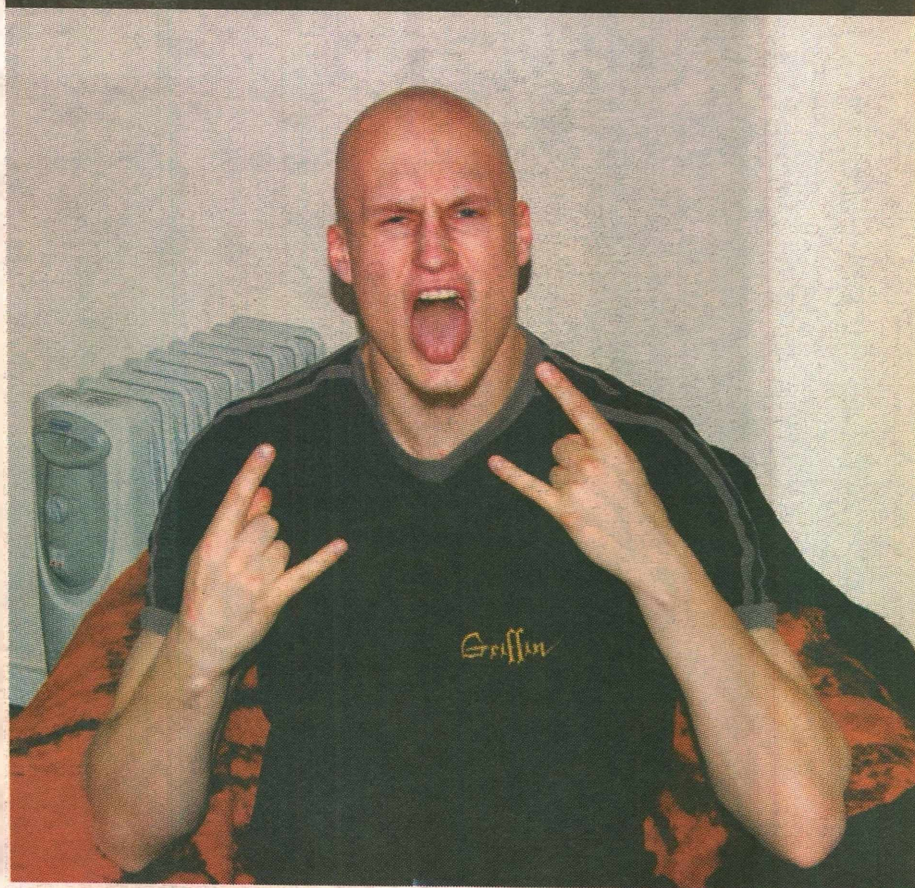
Ikke spesielt satanisk. Det kan heller ikke sies om Pink Floyd, som benytter samme teknikk, bare at de har mikset baklengsbudskapet mye dypere ned i miksen, og derfor gjort det mindre tilgjengelig. Fra låta *Empty Spaces*: "Congratulations. You have just discovered the secret message. Please send your answer to old Pink, care of the funny farm, Chalfont". I likhet med Pink Floyd har "Wierd" Al Yankowich utnyttet formatet til sitt fulle, og dessuten uten blygsel skjult sitt sataniske budskap. På låta *Nature Trail to Hell* blottes han sitt forkvalede sinn gjennom bevisst hjernevasking av sitt naive og uvitende publikum: "Satan eats Cheeze Whiz!". Det må også nevnes at han i videoen til låta *Amish Paradise* faktisk øvde inn en hel sekvens, der han lipsyncet OG bevegde seg baklengs (filmet fremlengs). I den endelige videoen spilles sekvensen baklengs, med den effekten at Weird Al beveger seg "riktig", mens alle dyrene og menneskene i bakgrunnen beveger seg "baklengs". Foreløpig har ikke Aranza kommentert Weird Als ublu adferd.

Bakgrunnen for dette kan oppsummeres i Aranzas oppfatning om at "Hvis musikken du lytter til ikke kommer fra hjertet på en åndelig, kristen musiker, åpner du dørene for fysisk begjær, humanisme og demonske krefter" De færreste vil vel si seg enig, eller for den saks skyld bry seg. Mer rett hadde vel mannen i sine påstander om rockens natur. "Avhengighetsdannende lyd med høye, voldelige toner". Huffameg.

Satans symbolikk

Ryktene om skjulte budskap og sym-

Entusiast



Metalhead begynte med Metallica

Peder Austli Pettersen (21) fra Lofoten har gått hånd i hånd med metal-musikk hele livet. Jeg fant ham i en mørk kjeller på sydspissen av Tromsøya.

TEKST/FOTO: ERLING KJELSTRUP

Hvordan fikk du interesse for metal-musikk?

- Søsknebarna mine introduserte meg til litt hardere type musikk i 5-6 års alderen. Det første jeg fikk høre var Alice Cooper med albumet *Trash*. Like etterpå fikk jeg LP av søsknebarna nemlig Metallicas *Kill'em All*. Det var fantastisk rått. Året senere fikk jeg en kassett med Metallica, *...And Justice For All*. Med *And Justice For All* gikk det et lys opp for meg. Jeg var blitt metallfrelst. I ni års alderen kom jeg over et album av Pantera, *Far Beyond Driven*. Det var det første skrittet inn mot den harde delen av metal-musikken. På den tiden ble Pantera ansett som hardt. 12-13 år gammel gikk jeg mer mot den ekstreme siden av sjangeren med norske black metallband som Mayhem, Emperor, Immortal, Burzum, Darkthrone og lignende, for eksempel amerikanske death metallband som Cannibal Corpse, Nile og Morbid Angel. Hørte også på en del grindcore med band som Carcass og Nasum.

Hvilket band anser du som dine favoritt-band?

- Det er et par band jeg setter over alt annet: Mayhem, Pantera, Slayer, Cannibal Corpse og Emperor. Jeg kan hive inn et band som heter Crowbar også.

Hva hører du på akkurat nå?

- Through the Eyes of the Dead, Canni-

bal Corpse med *Kill*, Between the Buried and Me, Soilent Green og Myrkskog.

Det er vanlig å høre på klassisk som metalhead. Gjelder dette også for deg?

- Ja, jeg har en del gamle komponister som jeg hører på. Det med klassisk musikk er at det er den eneste sjangeren som gir et like massivt og kraftig lyd-bilde som metalen jeg hører på.

Hva er det største du har opplevd innenfor metal?

- Slayer, live på Rockefeller. Heilt fette sinnsykt! Råeste og mest energifulle konserten jeg har vært på.

Ting du ser fram til innenfor metal i år?

- Cannibal Corpse og Ihsahn har allerede kommet ut med album. Mayhem og Slayer kommer ut med nye album, det blir fette konger!

Enkelte vil si at musikken du hører på kun er bråk. Hva synes du om det?

- Jeg må finne en viss melodiositet i musikken, jeg sitter ikke og hører på bare bråk, det er jo rein galskap. Men jeg kan godt skjønne at musikken jeg liker blir for intens og kaotisk for andre.

Noe du misliker med metal?

- Du har pop metall og band som etterligner andre band, har ingen ting imot at band tar inspirasjon fra eller ser opp til andre, men jeg har ingen interesse av å høre på noen som prøver å kopiere andre band, når du kan høre på originalen og få det mye bedre.

Hva synes du om satanisme og kirkebrenning?

- Artig førre ongan. Må jo brenne noe.



FOTO: PRESSEFOTO

<--- FORTSATT FRA SIDE 7

Negativitet i høysetet

Darkthrone og andre band som Mayhem og Burzum har fått enorm kultstatus i svært mange land. Og som nevnt har de mange arvtagere som har videreført tradisjonen i sine respektive land. Band med liksminke i Algerie er jo ikke hverdagskost og de som holder på med dette må jo gjøre det på undergrunnsnivå.

Til daglig jobber trommis Fenriz (Gylve Nagell) i posten i Oslo og gitarist/vokalist Nocturno Culto driver gård og jobber som elevassistent på en barneskole i Tolga kommune i Østerdalen. Tobarnsfar er han også. Fenriz går mye på ski i Marka rundt Oslo og i sin ungdom var han en brennende antirasist som blant annet var med på hærverket mot Sør-Afrikas ambassade i 1988, noe som var motivert av aksjonistenes motstand mot apartheid. Han sa engang til musikkavisa Puls at det eneste som var konstant med ham var at han var i konstant forandring.

Men Darkthrone kjører på fortsatt i velkjent stil. Mange tilhengere og musikere har fått inspirasjon til å drive videre med band gjennom herrene Nagell og Skjellum, og mange med langt mer ekstreme virkemidler enn Darkthrone. Men så har man italienske band som lærer seg norsk for å kunne skrive tekster på svartmetallens "opprinnelige" språk. Og her er ofte ikke kristendomshatet like viktig, men det handler ofte mer om angst, tomhet og andre negative ting. For det er viktig at ingenting med svartmetall skal oppfattes positivt. Det negative er i høysetet. Det er ingen positive strømninger som må få fotfeste.

Åndelig mørke

Satyricon begynte med norrøne og nærmest rasistiske virkemidler på sine første plater. Bandmedlemmene Frost (Kjetil Haraldstad) og Satyr (Sigurd Wongraven) overhøvlet en gang Nazneen Khan, som den gang var musikkjournalist (nå høgskolelektor i journalistikk) med obskone og svært rasistiske personangrep under et intervju for magasinet Rock Furore i 1994. Nå vet jeg ikke om de i ettertid har tatt avstand fra dette, men etter hvert som de har vokst seg større og sterkere og nådd ut til et stort publikum

er det få eller ingen som høylytt stiller seg kritiske til hvilke holdninger de har eller sprer rundt seg. For det er ingen tvil om at det mørke i menneskesinnet er noe som preger musikken deres og bandet selv.

I et intervju med Utopia høsten 2002 forteller trommis Frost at Satyricon skaper mørkhet og vil heller gjøre det enn å kjempe mot lyset. Og det klarer de fint på *Now, Diabolical* også. Det er mye anti-kristelige ytringer her, men mer på et mørkt åndelig plan enn tilfellet er med Darkthrone, som bruker blasfemi bevisst. Det gjør ikke Satyricon. Formuleringsene er mer vage og poetiske, og derfor ikke like direkte. Det destruktive er her i rikt monn. Det er ingen glede å spore.

Kirkebranner og drap

Innen fellesbetegnelsen ekstremmetall har man mange ulike stilarter. Black metal og death metal er nok de mest ekstreme, både når det gjelder det musikalske uttrykket, tekstinnhold, symbolikk og coverkunst. Men det er stor forskjell på disse tilsynelatende like stilartene. Undertegnede foretrekker den nedstemte, bassbaserte og brutale dødsmetallen fremfor den diskantpregede, kalde og stemningsmessig onde svartmetallen. Det var den musikalske begrunnelsen. Når det gjelder den åndelige begrunnelsen er det svært unaturlig for en som er kristen å fylle seg med noe som går ut på å bekjempe det man tror på. Men samtidig har jeg alltid på en distansert måte engasjert meg i dette fenomenet som black metal faktisk er.

Det er lett å la seg fascinere av intrigene i miljøet, spesielt rundt kirkebrannene på nittitallet og Vark Vikernes' (Burzum) drap på Øystein "Euronymous" Aarseth (Mayhem) i 1993. Personlig har jeg alltid lurt på hva det er som ligger til grunn for all denne galskapen. Hva skjer når de mørke kreftene overtar? Man dyrker det negative og negative ting skjer. Men fremfor alt er det nok mange som driver på med dette på grunn av lidenskap for musikken. Men man får alt det andre med på kjøpet også. Man må ta det man får. Man leker ikke black metal.

TEKST GLENN FAGERVIK



Baklengs djevelskap

Et yndet tema i mange, og ikke minst kristne, sammenhenger er mytene omkring fenomenet baklengs budskap i rockelyrikkens univers.

TEKST ANDREAS MYRVOLD

I 1982 ble den smålegendariske boka *Baklengs djevelskap i rock&roll*, (Org: *Backward masking unmasked*) av amerikeneren Jacob Aranza publisert. Det var

ikke få kristne foreldre som fikk bekreftet sine verste antagelser, hva djevelens musikk angår. Kombinert med en masse annen litteratur, som for eksempel *Opprorer i lekekassen* (som tok for seg blant annet He-Man og smurfenes demoniske innflytelse) og kristelig pietisme, ble den konservative kristne leiren stadig mer distansert, overfølsom og lett sjokkert i forhold til all den skumle musikken på det "verdslige" markedet. Et kron eksempel er Tipper Gores korstog mot blant andre Dee Snider/Twisted Sister og Frank Zappa.



DARKTHRONE
THE CULT IS ALIVE
PEACEVILLE RECORDS (2006)



SATYRICON
NOW, DIABOLICAL
KALEIDOSCOPE/COLUMBIA/SONY-BMG (2006)



SVARTMETALL:
Nocturno Culto og Fenriz
i Darkthrone er aktuelle
med sitt tolvte album.

OTO. PRESEFOTO

Diaboliske mestre

I løpet av vinteren har to av Norges og verdens ledende band innen fenomenet svartmetall gitt ut nye skiver. Darkthrone har med *The Cult Is Alive* gitt ut sitt tolvte album siden debuten *Soulside Journey* (1990). Satyricon, som slo igjennom kommersielt sett med *Volcano* (2003) har sluppet *Now, Diabolical*.

Fengende og skitten

Begge band har vært og er fremdeles viktige fanebærere innen det norske av alle rock og metallrelaterte sjangre, nemlig black metal. Der Satyricon tilsynelatende har gjort hva de kan for å appellere til et bredt publikum (uten å gå på kompromisser med seg selv), har Darkthrone gitt fullstendig blaffen i både gjeldende sjangerregler og den harde kjerne av fans. Nå har de gått til rocken og punken for å hente inspirasjon og mye av det som fins på nyskiva bringer tankene til blant annet Motörhead. Det er beksvart rock'n'roll med røpete og skitten produksjon. Turboneger definerte musikken sin en gang som deathpunk, det er det ikke mye igjen av nå. Men Darkthrone høres i dag ut som de fint kunne brukt denne betegnelsen på musikken sin, men de driter hardt i hvordan folk definerer den. Det er nok ærlig svartmetall det handler om fremdeles, selv om de prøver å gjøre en nyere vri på ting. *The Cult Is Alive* er svært fengende, selv om lydbildet fortsatt er kaldt og gitarlyden fortsatt er spiss og ligger litt i bakgrunnen. Som om den er litt distansert fra de andre instrumentene. Men riffene er fete og jeg vil tro at denne skiva kan appellere til mange som ikke er inne i svartmetall, selv om det kanskje ikke duoen intensjon. De selger fremdeles som hakka møkk i sto-

re deler av verden, og de bruker ikke en krone på markedsføring.

Litt i tryggeste laget

Satyricon prøver å favne bredt kan det virke som, selv om de denne gangen nok har unngått å lage en like radiovennlig låt som ved forrige (opp)ned)korsvei, da de fikk en massiv P3-hit med *Fuel For Hatred*. Denne gangen er det ikke like umiddelbart fengende, det tar tid å få tak på låtene. Men lydbildet og produksjonen er massiv og langt tyngre enn tilfellet er med Darkthrone. Låtene er strengt rytmiske og inneholder ikke like mange krumspring som de har hatt tendenser til tidligere. Kongen av blastbeats, Frost (du verden hvor fort han kan spille og han viser det glimtvis også her), må legge bånd på seg nesten hele veien, for så temposvakt som de er nå har de vel aldri vært. Frost har aldri vært synonymt med streite trommer, men her er det mye av det. Men selv om låtene krever mer enn på forrige skive synes jeg de har kjørt et løp som blir litt i tryggeste laget. Det er såpass spiselig for de fleste som tåler en minimumsmengde av tunge gitarer at de nok kommer til å nå mange nye lyttere. Men det er vel derfor de har gjort skiva slik. Det er ikke alle som lager plater utelukkende for seg selv.

Stort nedslagsfelt

Satyricon turnerer mye, så da bør de ha et album som trekker mange til konsertene sine, også utenfor den harde kjernen. Men Darkthrone har ikke holdt konserter på ti år og har intet behov for å nå et bredere publikum, de vil selge på navnet nesten uansett hva de gir ut. De så nattens mørke i 1986 og debuterte på vinyl fire år senere. Men da var musikken i mer doom og dødsmetallland, med seige riff og svært høy Black Sabbath-faktor. Men det var ikke der de ville være. Så i intervjuer vedkjente de ikke denne skiva som en Darkthrone-plate. Så da de hadde definert seg selv som et black metal-band med liksminke og hele den pakka der, ga de ut det de selv definerer som den første skikkelige Darkthrone-plata, nemlig *A Blaze In The Northern Sky*, en ultimat svart-metallklassiker som fremdeles får unge gutter på ulike kontinenter til å starte svartmetallband. Siden de fra første stund har vært på det engelsk selskapet Peaceville, med distribusjonsnett i alle verdensdeler, har nedslagsfeltet vært veldig stort. En liten reise på nettet gjør at jeg finner band med og uten liksminke og satsniske tilbøyeligheter i så ulike land som Algerie, Marokko, Egypt, Israel, Pakistan, Afghanistan, Iran, Malaysia og Thailand for å nevne noen. Hvor stor grad kristendomshatet til disse bandene er reelt eller mer imagebetont kan man jo spørre seg om, siden det fins band i Thailand (der statsreligionen er buddhistisk) som har arrangert festivalen *The Beheading of Christ*. Langt fra korsfestelse og bibelkunnskaper med andre ord.

Blasfemi

Selv om Darkthrone har et svært satsnisk innhold i mange av tekstene sine og er definert som kraftige religionshatere (mer enn bare kritiske, som de selv så fint sier det) så er det ikke djeveldyrking eller tilbeding av en personifisert satan det handler om. Men motstand og avstand til samfunnet og dets normer, og deriblant den kristne kulturen. Man vil tilbake til norrøne idealer og en tid som har vært. Derfor skal kristendommen bekjempes for alt det er verdt. Og de bruker virkemidler som nok vil få de fleste som har en kristen tro, deriblant undertegnede til å reagere. Blasfemi er ikke helt uvanlig i Darkthrone verden og heller ikke på *The Cult Is Alive*. Selv om antallet tekster med slikt innhold er beskjedent i forhold til det som var tilfelle var på de tidligste skivene. Men en korsfestet prest på coveret taler jo sitt tydelige språk. Og i den vestlige presse og blant folk flest går dette upåaktet hen. Ingen bryr seg nevneverdig om det, men hadde coveret vært kjent i kristne miljøer hadde vel noen flere snakket høyt. Men hvordan ville reaksjonen vært hvis man hadde en ille tilredt Mohammed på coveret? Jeg tror det ikke er noen som tør det, eller er det nedfelt i svartmetallkulturen at det kun er kristendommen og i noen tilfeller jødedommen som skal harseles med? Men det kan komme en dag da arabiske, persiske eller pakistanske svartmetallband går til angrep på Islam. Men så lenge det i mange land fremdeles er et undergrunnsfenomen vil nok ikke effekten av slike fremstøt bli veldig merkbare. Ennå.

FORTSETTER SIDE 8 --->



Garasjerockfest Går til graven

27. og 28. april, henholdsvis torsdag og fredag, braker det igjen løs med festival på Blå Rock. Mobile utedass, gjørme og teltsoving blir det nok lite av, god rock derimot...

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN

Etter suksessen med Rockfest i fjor, hvor blant annet band som Los Plantronics, The Maharajas og Th' Legendary Shack Shakers spilte, er det klart det blir gjen-syn med Tromsøs beste innendørsfesti-val i år igjen.

Torsdag 27. april

Torsdag braker det løs med lokale helter. The Considerate Lovers og Thee Mono Sapiens er begge band fra vår kjære Tromsø Rock City. The Considerate Lovers innehar elementer fra alt fra blues, garasje- og punkrock, en kassegitar ko-bla gjennom en fuzzpedal og en sjukt kul vokal – dette er bare noe av det man kan si om Tromsøs mest lovende band for tida. Thee Mono Sapiens leverer straight-up breibent rock, en leveranse som for øvrig framføres med minst hundre poeng i stil. Vokalist Homo Sapiens ville primalskrik er en historie i seg sjøl, da de faktisk nesten er Gerry Roslie fra The Sonics verdig – og det sier litt. Hovedattraksjonen for kvelden er like-vel de svenske garasjerocklegendene i The Strollers. Bandet rakk å gi ut to skiver, *Falling Right Down* i 1999 og *Captain of My Ship* i 2000, før bandet ble oppløst samme år. Derfor er det helt vanvittig bra at The Strollers nå gjenforenes og setter sine bein på Blå Rock denne tors-

dagen. Bandet sier sjøl de spiller 60-talls garasjerock "the way it's meant to be played", noe som etter undertegnede bedømming stemmer rimelig bra. Jeg har aldri hatt gleden av å overvære de svenske heltene *in the flesh*, så dette gleder jeg meg helt sjukt mye til – noe du også bør gjøre!

Fredag 28. april

På fredag 28. april åpnes det med det lokale bandet Vishnu. Bandet ga i vår ut EPen *Lost Soul's Church* og året før det vant de landsfinalen i ZOOM. Jeg har aldri sett bandet live, men av EPen å dømme beveger Vishnu seg i nærheten av Ricochets' musikalske landskap, så dette lover bra. Neste ut er The Twistaros, et danseband av den rette typen, dvs. et danseband som spiller grisete garasjerock-soul-twist-boogie. Jeg vil spå ukontrollerte og ville rykninger i dansesefoten under denne konserten. Tredje bandet ut denne kvelden er Oslo-garasjeheltene i The Cheaters. Bandet spiller garasjerock med klare referanser til det gode gamle 60-tallet, og har ved flere anledninger blir framhevet som noe av det mest lovende i norsk rock for tida. Så evig og absolutt verdt å sjekke ut. Som avslutning for festivalen har Blå Rock hentet inn svenskene i The Mainliners, som i fjor ga ut den helt sinnssvakt gode debutskiva *Bring on The Sweet Life*. Jeg mener bandet er noe av det beste som har kommet fra Sverige på ganske lenge, og bandets opptreden på Blå Rock før jul var en tornado av villskap og energi – for ikke å snakke om det utrolig bra låtmaterialet. Om du liker rock, liker du The Mainliners. Rockfest 2006 blir helt sjukt bra – og du har med å møte opp!

Driv satser nok en gang friskt med temafest. Denne gangen er det gothere og skapgothere som skal få feste fra seg.

– Det skal bli mørkest mulig.

TEKST ANDREAS MYRVOLD
FOTO ESPEN SANDBERG

Fra andre og litt større byer er gothkvel-der et velkjent fenomen, slik som for eksempel Gotham Nights. Driv har også tidligere arrangert lignende temafester og tilstelninger, blant annet Hard Helg og konsert med Gothminister. 12.mai blir det mørke, blod og ukristelig atmosfære på studenthuset, om vi skal tro arangørene.

Utenlandshelter

– Vi har henta opp Theatre of Tragedy. De er ikke så veldig kjent i Norge, men er store i for eksempel Tyskland, forklarer kulturstyreleder på Driv, Haakon Nordrum.

Bandet skal på en miniturne i Norge denne våren, og Driv er et av de 4 stoppestedene. Ifølge Lars Erik Lyngås i event-gruppa spiller bandet goth-rock, og bør ikke settes i bås med band som for eksempel Nightwish. I tillegg til rock, vil huset også stille med egen goth-DJ. Det skal ikke stå på musikken med andre ord.

Mørkt og dystert

– Det blir en fest i det depressive hjørnet. Duse farger og rødvin. Nordrum påpeker at prisene på den røde væsken kommer til å senkes i forhold til det vanlige

– Det blir neppe noen blodpris, forsikrer Lyngås og ler.

Området rundt Haakon scene vil dekoreres i en passende stil. Svart, grått og lilla. Bøtter med blod rundt omkring skal de prøve å unngå. Som en ekstra spiss på dette blir det fakirer og flammeblåsing på utsiden, da dette jo er unektelig kult.

– Ikke at det nødvendigvis har noe med goth-kultur å gjøre, forklarer Lyngås.

– Vi har jo det meste av kompetanse her på huset, mener Nordrum, og forteller at der fins en del frivillige som er vel bevandret i gothmiljøet.

– Vi håper at det kommer mellom 200-250 besøkende.

Neonbukse på knærne

Det er et velkjent faktum at gothere har en tendens til å kle seg i heller mørkere farger. Vel å merke er ikke festen på driv et kostymeball, så Nordrum og Lyngås har ikke lagt noen klare retningslinjer i forhold til dresskode. Men det fins vel grenser.

– Det er jo et poeng at folk er mørkledd, men man kler seg jo ikke ut som gother. Det blir som å be Eminem om å trekke buksa ned.

– Men hvis noen kommer i neongule klær må de nok regne med å bli nektet adgang, advarer Nordrum. Dessverre virker det ikke som om Driv har fått mer noe kirkegård eller gravkammer riktig ennå. I mellomtiden kan vi tynge våre sinn på goth-fest, og håpe at lik og vampyrer holder seg i skap og kister.

Etableringspanikk

En ukes babyturné på Østlandet har utvilsomt noe som i lengre tid trolig har ligget i magen og ulmet under overflaten av mitt tilsynelatende velbalanserte og kontrollerte liv. *Alle* mine ikke-single venninner driver nemlig og formerer seg som om de aldri skulle ha gjort annet. Det er faktisk kun undertegnede og hennes kjære venninne Wenche som ikke enten er gravid, nybakt mor eller går drectig med barn. Min ermin en av de nærmeste månedene. Det er visstnok ikke allment akseptert at gravide og ammende kvinner nyter alkohol og alle sosiale sammenkomster er selvfølgelig preget av total avholdenhet (aka kjedelig).

De gjennomgående samtaleemner er graviditet, ammeputer, bleieskifting, babytmat, melkeproduksjon, ammeproblemer, ammeproblemer og gud vet hva. Ammetåka ligger tykk som babygrøt i magen og jeg er pinlig klar over det faktisk at jeg overhodet ikke er klar til å søke medlemskap i "klubben for oss som er i lykkelige omstendigheter".

Det er rart det der, hvordan man den senere tid alltid havner i barneavdelinga hver gang man er på shopping med en av overnevnte babyproduserende venninner. "Ååå, så nusselig, se på den daaa! Ååå, den må jeg bare kjøpeee!" Hvis jeg ser flere rosa plysjgreier med blonder og motiver med små kaniner eller bam-

ser, tror jeg kanskje at jeg kommer til å spy.

Jeg har selvinnsikt nok til å forstå at jeg har fullstendig etableringspanikk og en liten påfølgende identitetskrise. La meg sette ting litt på spissen:

Jeg eier min egen leilighet og er ferdig med utdannelsen min om få måneder.

Jeg har mer gjeld enn et lite u-land, og en latterlig liten inntekt grunnet en kombinasjon av generell arbeidsskyhet og en tendens til å overengasjere meg i frivillige, og dermed ikke lønnede, verv. Arbeidsmarkedet er mildt sagt en tragedie for nyutdannede biologer med ambisjoner om å redde verden (noe jeg kommer til å

være om kun kort tid). Jeg bor sammen med en asosial gnom av en sportsidiot hvis største interesser i livet er data og fotball. Han er gift med fjernkontrollen, totalt blottet for evne til å rydde etter seg og det ligger skittentøy og andre etterlatenskaper over hele

huset til enhver tid. Jeg har ikke tall på hvor mange ganger jeg har forsøkt å forklare ham om sure treningssockers manglende evne til å spore bort skittentøyskurven av seg selv.

Dessuten snakker han hele tiden om at vi må kjøpe stasjonsvogn, de er jo så innmari praktiske! Han skulle bare visst at for hver gang jeg hører ordet stasjonsvogn kommer jeg litt nærmere randen av et nervøst sammen-

brudd med tilhørende herligheter.

Er dette livet mitt? Å plukke opp skittentøy, rydde vekk skittenkopper og tegneserieblader, og ikke en gang få bestemme hva jeg selv skal se på tv..?!? Hjeeelp! Hadde det ikke vært for at jeg er en stor pyse med total fartsskrek hadde jeg antagelig tatt storsykkellappen, kjøpt meg skinnress og rømt til Øst-Europa sammen med en Hells Angels-fyr med hestehale og 29 tatoveringer som går under navnet "Burning Ronny".

I anledning den legendariske vårrenn-gjøringa forsøkte jeg å rydde i skuffer og skap, og ble etter hvert oppmerksom på at jeg er den heldige eier av ikke mindre enn 23 par høyhælte pensko alà Sex and the City. Hva i gamperæva skal jeg med 23 par høyhælte pensko, jeg som går ut på byen omtrent to ganger i halvåret? Jeg tror jeg vet hva som har skjedd. Jeg har blitt domestisert! Jeg har blitt huskatt! Aaangst! Jeg vil dra på fest og drikke meg full og drive hor og danse hele natta til musikk som er høy nok til å overdøve den ubønnhørlige tickinga fra den biologiske klokka mi.

THERESE S. RYE - 27 ÅR GAMMEL KVINNE MED MIDTLIVSKRISE



DRØMMEN OM driv!

...kan du være med å skape...

Det skal velges nye representanter til styret på Driv, der drømmen om studenthuset vårt skal skapes.

Tar du utfordringen, gledene og erfaringene som følger med?

Kvalifikasjoner:

- .. Student
- .. Engasjement

Kontakt molaug@student.uit.no
for nærmere informasjon
Søknadsfrist 3.mai

Styreleder på Driv?

Valgkomiteen har nå startet jobben med å finne en egnet styreleder for AS-styret på Driv for studieåret 06/07.

Arbeidsoppgavene til styreleder innebærer bl.a:

- Forberedelser og praktisk gjennomføring av AS-styremøtene.
- Kontakt innad i organisasjonen med de frivillige, kultur- og driftstyret og de ansatte.
- Kontakt utad mot Universitetet og Høgskolen, med tilhørende studentdemokrati, Studentsamskipnaden, Studentsamfunnet, kommunen og media m.fl.
- Invitere til og forberede hovedmøtene for de frivillige.
- Kontakt med valgkomiteen og kontrollkomiteen.

Styreleder på driv må være flink til å forholde seg til mange personer samtidig, være fleksibel og sosialt anlagt, samt ha evnen til å ta viktige avgjørelser.

Engasjerte personer med stor arbeidskapasitet, organisasjonserfaring og tilknytning til huset søkes.

Kontakt valgkomiteen tlf. 98 83 38 33 / molaug@student.uit.no
Søknadsfrist 3.mai

driv



Sånn det skal være

Drivs 6 årsjubileum viste en gang for alle hva studenthuset i Tromsø er i stand til å utrette når de bestemmer seg for det. La oss håpe at det blir en vane.

TEKST: OLE MÁHTTE SCHEIE ANTI / ANDREAS MYRVOLD
FOTO: ERLING KJELSTRUP

Seks år har gått siden Tromsø omsider fikk seg et studenthus. Dette ble selvfølgelig markert med en fest som mangler sidestykke i historien, alle husets etasjer ble åpnet opp med aktiviteter og ulike arrangement som var så godt gjennomført at enhver som stakk innom forlot åstedet blid, fornøyd og beruset på den gode stemningen, og muligens den billige ølen.

Bunnykostymer

Første stopp, stand-up med Terje Sporssem. Allerede her ser vi indikasjonene til

at dette kan bli en uforglemmelig aften som det kommer til å gå gjetord om i flere generasjoner. Godt over 200 individer i festmodus overvar en kul kis med god publikumskontakt. Var det serverisene i bunnykostymer som fikk Terje til å fokusere så mye på damer og sex, eller er det bare slik han er? Uansett så passet det godt i det som var den røde tråden i kveld – nemlig 6. Seks kroner i inngang, seks kroner for ølen, riktignok kun i cirka seksten minutter rett etter deLillos sjette ekstranummer. Og når kvelden var omme så tror vi sannelig at flesteparten fikk i seg seks øl for mye.

Saft suse

Allerede nevnte deLillos sørget da også for en verdig bursdagskonsert, og ga seg ikke mens leken var god. Nesten to timer spilte de, og det var utelukkende låter fra epoken frem til 1986 som ble presentert. Ikke noe "Kokken Tor", "Neste sommer" og "Ut" å spore med andre ord. Som om det gjorde noe. At de derimot er Norges ubestridt beste vestkantband,

levnet de ingen tvil om. Det eneste slit-somme er enkelte unge herremenn i stripete skjorter og kortklipt hår gjør sitt for å forpurre stemningen med brauting og dårlig konsertgjengerskikk. Men når man fikk servert Lars Lillos versjon av "Hurra for deg", nådde vel festen et slags klimaks. Lille Driv er en egen planet, alle rommene forskjellige land. Hver etasje en verdensdel, og vi suste avgårde alle mann.

Rocka klubb

Bursdagsfesten fortsatte etter stand-up forestillingen og da ble også resten av huset åpnet opp. I tredjeetasje hadde de frivillige på Driv innredet til "Rockeklubben drivblondie", og denne rockeklubben var kanskje det meste imponerende ved hele kvelden. Rockeklubben var et kjærkomment og godt gjennomført konsept som vi gjerne ser igjen. Med stilig dekor, masse kule møbler og tilhørende god rockemusikk, kom man raskt i godt humør. Bra jobba, Driv! Som for å understreke poenget, var det

store kødannelser ved begge inngangene og i løpet av kvelden hadde hele 1400 personer stukket innom brygghuset, på det beste/verste var det hele 1100 inne samtidig.

Tromsøs koseligste whiskeybar

Kvelden ble avsluttet i femteetasje. Whiskeybaren var så populær at vi måtte stå i kø i bunnen av trappa før vi slapp til og kunne leske oss med skotsk herlighet. Hellebaren som den også ble kalt, hadde i utgangspunktet et meget godt utvalg, men siden whiskeytørste studenter tømte i seg whiskey i et forrykende tempo forsvant favorittene fort. Whiskeybaren viser styrken til Driv, her har de omgjort en ubrukt og sliten hems til en intim og koselig intimbar med byens beste utsikt. Ved å åpne opp og bruke huset slik, skaper de en unik atmosfære som bare Driv kan. Og det er slik et ekte studenthus skal være.



HEISDUNDRENDE OPPLÉGG: Bjong, The Headliners og konfransier Stian Johansen er alle klare for tidenes jubileumsfest.

Heisdundring og jubileumsfest

Utopia inviterer alle i hele verden til sin allerede sagnomsuste jubileumsfest. Det er ikke noe man bør la være å komme på.

TEKST ANDREAS MYRVOLD
FOTO ESPEN SANDBERG

Onsdag 26. april kommer til å bli en merkedag for alle i Tromsøs studentmiljø. Ikke nok med at studentavisa presenterer sin jubileumsutgave, men avisa har i tillegg satt seg fore å lage en egen jubileumsfest i 4.etasjen på driv. Skal vi tro prognosene kan det bli både et variert og morsomt program, samt en god dose trivelig atmosfære.

– Vi har tatt sikte på å skape en solid ramme rundt festen. For dette er i første rekke en fest. Dessuten er det gratis, og kjempeåpent for alle som vil komme og være med på moroa, forsikrer en av arrangørene.

Headliner

På plakaten frister Utopia blant annet med band, DJ og gratis inngang. Bandet Bjong skal gjøre seg delaktig i underholdningen, og er kveldens headliner. De stiller med vikarierende gitarist, Astrid Berntsen, da den egentlige gitaristen, Hans Oscar Ragnarsson Aase har hatt et uhell og er sykemeldt. (Bandet sender sine hilsninger med ønske om god bedring). De har i anledning feiringen ikke vært snauere enn å lage en egen bursdagssang til Utopia, som skal urfremføres under konserten.

– Vi håper å få til en allsang, og satser på å fyre av champagnen under denne sangen, det er jo bursdag, forklarer Tord Nygreen, som er vokalist, og travelt opptatt med å tagge ned et vindu på teorifagkantina med bjong-logoen, i vaskeekte punk-ånd.

Nygreen forteller at de i sangen "Ørn" også tar opp dagsaktuell problematikk. –Vi skal også trekke frem det her med hjelmbruk, for det stod noe om det i Bla-

det Tromsø her om dagen.

Etter å ha spilt relativt obskure konserter en stund, ser det ut til at bandet nå er i ferd med å få et slags gjennombrudd.

– Vi har blitt spilt på studentradioen i Bergen, i anledning en punkfestival de hadde der nede, forteller Tord. De har også tenkt til å dele ut plater til publikum på konserten.

– Plata har vi spilt inn i 2004 på øvingsrommet, den heter "Rød EP".

Hvordan vil dere karakterisere musikkstilen deres? Har dere noe budskap?

– Vi bare spiller, konstaterer trommis Hans Nilsen, som mener at det er energien som oppstår på scena som er det viktige.

Tord mener likevel å ha en agenda.

– Det er jo dette med "bjong", altså "be young", som spiller på dette med seksualitet i barndommen. Neida.

Deadliner

I tillegg til Bjong stiller Utopia med eget husband, nemlig The Headliners. Vokalist og gitarist i ensemblet, musikk-skribent Andreas Rutlin, forteller at bandet egentlig har skifta navn til det enda mer passende navnet "The Deadliners".

– Men jeg har spilt i The Headliners før. Vi satser på mangfold i popen, og spiller det folk liker.

Hvorfor så mainstream?

– Fordi vi hehe... jeg blir litt sjenert. Fordi vi vil at folk skal kose seg på konsertene våre, og fordi vi ikke har kreativitet til å lage noe med særpreg.

Hva vil du karakterisere stilen deres som?

– Vi har litt pre-garage, også har vi litt post-nitti. Også glemmer jeg alltid hva slags sanger vi har. Kvasi-india-beatles trip. Du skjønner sikkert tegninga.

Rutlin er litt usikker på hvorfor han egentlig spiller i The Dead/Headliners, og må motvillig innrømme at det er et cover band.

– Ja, det er cover låter vi spiller. Vi har litt uenigheter i bandet, for vi har en trommis som liker å spille fort, så vi kan ikke bare spille enkel musikk. Men han er jævla god. Fritz with the tits and the sticks heter han. Også har vi en bassist som tror på gud.

Rutlin har på sin side tro på at festen blir en suksess.

– Det blir en heidundranes fest. Vi har ikke fått øvd så mye, men det gjør ikke noe for vi er så jævla gode.

Rektor og Shiva

I tillegg til to band, har ingen ringere enn rektor Jarle Aarbakke lovet at han vil stille opp og vise sitt blide åsyn. Han skal etter sigende holde en tale. Utover i de små timer skal også en av Utopias mest ukonvensjonelle journalister fore festdeltakerne med herlig dansbar musikk. DJ Shiva Geir har lang erfaring innen en rekke forskjellige genrer, og det er så å si umulig å vite hva denne karen kan finne på. Bra blir det garantert. Det går også rykter om at det skal være overraskelser i programmet. Hva dette kan være, er det foreløpig ingen som vil ut med, men at dette blir alle festers mor, er det ingen tvil om. Ansvarlig redaktør Clemet Askheim har i alle fall oppfordringen klar:

– Festen er åpen for alle og inngang er selvsagt gratis, så dette blir en hit!

Kulturredaktør
Andreas Myrvold



MENS VI VENTER PÅ VERDENS UNDERGANG

Bederve i krypten

Det skrangler i hodet. Det river i lunger og kjøtt. Det lukter forråtnelse og død. Vi vakler ut av kista hver kveld og legger lokket godt på plass når sola trenger seg på. Kaldblods vampyrer. Redd for at lyset skal brenne oss opp. I mellomtiden er det bare å sette tenna i så mange vakre jomfruer man klarer. Før eller siden liksom. Det blir som å gå fra død og kiste til liv og død igjen. Rundt og rundt i en helvetes himmelhvelving.

Nå er det et bra tidspunkt å få nok av all driten som hopper seg opp i møkkakjellern. Riste av seg ekskrementene, rive av seg fillene, og heve seg høyt opp på pidestallen, på forklaringens berg. Stråle i glansen, skyte seg i dansen. Visst er det nok av falne engler som har fått fotfeste i dette, ditt dødens legeme. Og sikkert er det også at ånden er svak og kjødet villig, men hvem har vel med livet i behold noensinne overlevd?

Så nære, men langt vekk i vold. Det er dine nærmeste som betaler. Når du ligger i kista har du ikke så mye konstruktivt å komme med. Gaper man for høyt går kjeven av ledd, og om man fremdeles ikke blir mett, fins det alltid brekkjern og eksplosiver. Det står aldri på ressursene, ikke før man entrere den nedadgående spiralen. Og den er du allerede godt på vei oppover.

Vatnvalven og Frankenstein. Hele den fordømte ligaen av ekstraordinære vanskapninger. Men nå er det nok med alle bortforklaringer. Det er på høy tid å bevege seg i retning, det vil si, finne frem kart, og kompost. Grave seg ned i mulm og mørke. Ned til maggoten. Ligge der nede i seks vide og seks dype. Det skal bli godt å få seg en ferie fra alt Hekyll & Jyderis. Så kan man stå opp frisk og utkvitt etter om trett, 3 dager.

Diverse

Utopias 30 års feiring

Onsdag 26.04.06, 20:00

Driv

Tromsøstudentenes egen avis, Utopia, fyller 30 år! Dette skal feires med stor jubileumsfest på studenthuset driv! Festen er åpen for alle, og er selvfølgelig gratis! Utopia lover lokale band og overraskelse!

Lille Lørdag

Onsdag 26.04.06

Driv

Drivs onsdagskonsept, med billig øl og god musikk.

Torsdagsvin

Torsdag 27.04.06, 18.00

Driv

Billig vin på studenthuset

EU – seminar

Torsdag 27.04.06, 09.00-16.00

Auditorium 1, (rom 1.820) i Teorifagsbygget

I regi av Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Det humanistiske fakultet og Kvinnforsk Tema: Forskningsstrategi Internasjonalisering EUorientering. Hvorfor skal vi orientere oss internasjonalt? utfordringer og suksessfaktorer. Muligheter for samfunnsfag og humaniora innenfor EUs 7. rammeprogram. Søknadsprosessen ovenfor EU: Når erfaring teller.

Skeiv fest

Fredag 28.04.06, 20:00

Gamle Bodegaen

Studentgruppa HomoPolaris inviterer nåværende- og tidligere studenter og lærere, fra universitetet og høyskolen til skeiv fest i den gamle "Bodegaen". Gratis inngang for medlemmer av studentsamfunnet, 20 kr inngang for ikke-medlemmer. Inngang fra øst ved Planetariet.

Dinosaur-helg

Lørdag 29.04.06, 11.00

Tromsø Museum

Den gamle kjempen IGU begeistrer de besøkende i Tromsø Museums geologiske utstillingssal. Modellen av en dinosaur som for over 130 millioner år siden levde på dagens Svalbard, er omsvermet av barn hver eneste helg. Nå vil IGU invitere alle sine venner til bursdagsfeiring i helga 29. og 30. april. Foredrag, konkurranser, filmer og dino- verksted - denne helga byr på aktiviteter og kunnskap for store og små.

1. mai

Mandag 01.05.06

Tog, taler med mer

Anton Myhra fortviler. Hva har skjedd med studentene?

Lille Lørdag

Onsdag 03.05.06

Driv

Drivs onsdagskonsept, med billig øl og god musikk.

Torsdagsvin

Torsdag 04.05.06, 18.00

Driv

Billig vin på studenthuset

Hugin's report

Tirsdag 04.05.06, 20:00

Driv

So we invite all students to perform or to come and listen on the next Hugin's report! It doesn't matter what you do, read a poem, sing a song, do a dance, or play an instrument, just be creative! Please send an e-mail to secure participation to faikaharoun@yahoo.com or nba022@student.uit.no

Lørdagsåpen lesesal

Lørdag 06.05.06, 10.00

Statsarkivet i Tromsø

Lesesalen ved Statsarkivet er åpen fra kl.10.00 til 15.00. Arkivmateriale kan brukes som vanlig.

Jonas Rønningen

Lørdag 06.05.06

Driv

"Jonas har i over tolv år tilhørt eliten av norske standup-komikere. Det finnes vel knapt den by, den kommunen, den militærleieren, den studentkroa, det kulturhus, det firma som han og megafonen ikke har underholdt for!"

Likestilling i akademia - fra ord til handling

Tirsdag 09.05.06, 10.15

UB-auditoriet

Kvinnforsk inviterer til foredrag og diskusjon med Sigmund Grønmo, professor i sosiologi og rektor ved Universitetet i Bergen. Han gikk til rektorvalg med en omfattende likestillingsstrategi og innleder til debatt: "Fra ord til handling. Handlingsplaner og andre verktøy i likestillingsarbeidet i Akademia"

Lille Lørdag

Onsdag 10.05.06

Driv

Drivs onsdagskonsept, med billig øl og DJ.

Konsserter

Rockfest

Torsdag 27.04.06

Blårock

The Considerate Lovers, Thee Mono Sapiens, The Strollers. Fantastisk garagerock, del 1.

The Cumshots/ Taliban Airways (support)

Torsdag 27.04.06

Driv

Skarpere konkurranse mellom konsertarrangørene enn det man får denne dagen skal man lete lenge etter. Rockfest på Blårock, og Norges kanskje tøffeste band på Driv. Uansett, The Cumshots får bleke svartmetallere til å se ut som de driver med sirkus. Skitten og knallhard rock er en rimelig dekkende beskrivelse.

Generator X

Torsdag 27.04.06

Kaos

Elektronika og installasjonskunst. En haug med involverte kunstnere.

Rockfest

Fredag 28.04.06

Blårock

Vishnu, The Twistaros, The Cheaters, The Mainliners. Fantastisk garagerock del 2.

Englebarn

Søndag 30.04.06

Kaos

Det er en god stund siden englene var på besøk i byen, men nå er de altså tilbake.

Mari Boine

Onsdag 03.05.06

Driv

"Mari Boine skaper musikk i grenselandet mellom samisk og annen folke- musikk, rock og jazz. Men bakgrunnen hennes er fra et læstadiansk miljø som anså samekulturen som ugudelig."

Timbukt

Torsdag 04.05.06

Verkstedet

Svenskene er tilbake. Sist de spilte i byen, for omtrent et år siden, var det for et smekkkult Kaos. Der gikk støstem-

ninga i taket, og det er ingen grunn til å frykte noe mindre denne gangen.

Autodafé

Fredag 05.05.06/Lørdag 06.05.06

Konkylien

Tromsøs feteste hjemme-alene fest. Med blant andre Bråkete ML, Bjong, Hey That's My Bear (The Punky Brewsters Band), Tuftebakken Sixers og The Brood 079.

Ungjazz

Søndag 07.05.06

Skarven

Unge jazzmusikere presenterer seg og sin musikk.

Film

Tromsø filmklubb viser Psycho

Onsdag 26.04.06, 19.00

Verdensteateret

Filmklubbens tredje og siste film i Hitchcock-temaet er En av hans mest kjente filmer, Psycho.

Tromsø filmklubb viser Solaris

Lørdag 29.04.06, 15.00

Verdensteateret

Tromsø filmklubb viser Steven Soderberghs versjon av Solaris, basert på boken av Stanislav Lem.

Filmquiz

Tirsdag 02.05.06, 21.00

Verdensteateret

Tromsø filmklubb arrangerer igjen vår semi-ukentlige filmquiz i kaféen på Verdensteateret. Test dine filmkunnskaper, og vinn fine premier. Påmelding kr 10 per person. Medlemskap i filmklubben er ikke nødvendig.

Tromsø filmklubb: Overraskelsesvisning

Onsdag 03.05.06, 19.00

Verdensteateret

Tromsø filmklubb setter opp en overraskelsesfilm.

Skens vi venten på
VORDNORGEBANEN



U

Kulten lever side 6-9